

ΣΧΕΔΙΟ ΝΟΜΟΥ ΤΟΥ ΥΠΟΥΡΓΕΙΟΥ ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗΣ
«Προστασία προσώπων που αναφέρουν παραβιάσεις
ενωσιακού δικαίου - Ενσωμάτωση της Οδηγίας (ΕΕ) 2019/1937 του Ευρωπαϊκού
Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου της 23^{ης} Οκτωβρίου 2019 (L 305)»

ΠΙΝΑΚΑΣ ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΩΝ
ΚΕΦΑΛΑΙΟ Α΄ ΣΚΟΠΟΣ - ΑΝΤΙΚΕΙΜΕΝΟ
Άρθρο 1: Σκοπός
Άρθρο 2: Αντικείμενο
ΚΕΦΑΛΑΙΟ Β΄ ΟΡΙΣΜΟΙ - ΠΕΔΙΟ ΕΦΑΡΜΟΓΗΣ- ΠΡΟΫΠΟΘΕΣΕΙΣ ΠΑΡΟΧΗΣ ΠΡΟΣΤΑΣΙΑΣ
Άρθρο 3: Ορισμοί
Άρθρο 4: Καθ' ύλην πεδίο εφαρμογής
Άρθρο 5: Εξαιρέσεις από το πεδίο εφαρμογής
Άρθρο 6: Προσωπικό πεδίο εφαρμογής
Άρθρο 7: Προϋποθέσεις για την προστασία των αναφερόντων
ΚΕΦΑΛΑΙΟ Γ΄ ΕΣΩΤΕΡΙΚΗ ΑΝΑΦΟΡΑ ΚΑΙ ΜΕΤΡΑ ΠΑΡΑΚΟΛΟΥΘΗΣΗΣ
Άρθρο 8: Υποχρέωση καθιέρωσης εσωτερικών διαύλων αναφοράς στον δημόσιο τομέα
Άρθρο 9: Υποχρέωση καθιέρωσης εσωτερικών διαύλων αναφοράς στον ιδιωτικό τομέα
Άρθρο 10: Διαδικασία εσωτερικής υποβολής, παραλαβής και παρακολούθησης αναφοράς και αρμοδιότητες του Υπεύθυνου Παραλαβής και Παρακολούθησης Αναφορών
ΚΕΦΑΛΑΙΟ Δ΄ ΕΞΩΤΕΡΙΚΗ ΑΝΑΦΟΡΑ ΚΑΙ ΜΕΤΡΑ ΠΑΡΑΚΟΛΟΥΘΗΣΗΣ
Άρθρο 11: Εθνική Αρχή Διαφάνειας ως εξωτερικός δίαυλος αναφοράς - Αρμοδιότητες
Άρθρο 12: Διαδικασία υποβολής εξωτερικής αναφοράς, πληροφορίες και παρακολούθηση της αναφοράς
ΚΕΦΑΛΑΙΟ Ε΄ ΔΗΜΟΣΙΕΣ ΑΠΟΚΑΛΥΨΕΙΣ
Άρθρο 13: Προϋποθέσεις προστασίας προσώπων
ΚΕΦΑΛΑΙΟ ΣΤ΄ ΕΜΠΙΣΤΕΥΤΙΚΟΤΗΤΑ, ΔΕΔΟΜΕΝΑ ΠΡΟΣΩΠΙΚΟΥ ΧΑΡΑΚΤΗΡΑ, ΤΗΡΗΣΗ ΑΡΧΕΙΟΥ
Άρθρο 14: Υποχρέωση εμπιστευτικότητας
Άρθρο 15: Επεξεργασία δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα
Άρθρο 16: Τήρηση αρχείων των αναφορών
ΚΕΦΑΛΑΙΟ Ζ΄ ΜΕΤΡΑ ΠΡΟΣΤΑΣΙΑΣ
Άρθρο 17: Απαγόρευση αντιποίνων
Άρθρο 18: Μέτρα για την προστασία έναντι αντιποίνων
Άρθρο 19: Μέτρα στήριξης
Άρθρο 20: Επανορθωτικά μέτρα
Άρθρο 21: Μέτρα για την προστασία των αναφερόμενων
Άρθρο 22: Απαγόρευση παραίτησης από δικαιώματα και μέσα έννομης προστασίας

Άρθρο 23: Κυρώσεις
ΚΕΦΑΛΑΙΟ Η΄ ΕΞΟΥΣΙΟΔΟΤΙΚΕΣ ΚΑΙ ΜΕΤΑΒΑΤΙΚΕΣ ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ
Άρθρο 24: Εξουσιοδοτικές διατάξεις
Άρθρο 25: Μεταβατικές διατάξεις
ΚΕΦΑΛΑΙΟ Θ΄ ΕΝΑΡΞΗ ΙΣΧΥΟΣ
Άρθρο 26: Έναρξη ισχύος
Παράρτημα

ΚΕΦΑΛΑΙΟ Α΄ ΣΚΟΠΟΣ - ΑΝΤΙΚΕΙΜΕΝΟ

Άρθρο 1 Σκοπός (άρθρο 1 της Οδηγίας)

Σκοπός του παρόντος είναι η ενίσχυση και η διασφάλιση ενός ολοκληρωμένου πλαισίου προστασίας των προσώπων που αναφέρουν παραβιάσεις του ενωσιακού δικαίου και η ενσωμάτωση της Οδηγίας (ΕΕ) 2019/1937 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 23ης Οκτωβρίου 2019, σχετικά με την προστασία των προσώπων που αναφέρουν παραβιάσεις του δικαίου της Ένωσης (L 305).

Άρθρο 2 Αντικείμενο

Αντικείμενο του παρόντος νόμου είναι η ίδρυση ενός συστήματος εσωτερικής ή εξωτερικής αναφοράς παραβάσεων ενωσιακού δικαίου, η προστασία των προσώπων που αναφέρουν τις εν λόγω παραβάσεις, η οργάνωση της διαδικασίας υποβολής, παραλαβής και παρακολούθησης των αναφορών και οι κυρώσεις που επιβάλλονται σε περίπτωση παράβασης των διατάξεων του παρόντος.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ Β΄ ΟΡΙΣΜΟΙ – ΠΕΔΙΟ ΕΦΑΡΜΟΓΗΣ – ΠΡΟΫΠΟΘΕΣΕΙΣ ΠΑΡΟΧΗΣ ΠΡΟΣΤΑΣΙΑΣ

Άρθρο 3 Ορισμοί (άρθρο 5 της Οδηγίας)

Στον παρόντα, ισχύουν οι ακόλουθοι ορισμοί:

1. «Αναφορά»: η προφορική, ή γραπτή, ή μέσω ηλεκτρονικής πλατφόρμας παροχή πληροφοριών, σχετικά με παραβιάσεις του παρόντος.

α) «Εσωτερική αναφορά»: η προφορική ή γραπτή ή μέσω ηλεκτρονικής πλατφόρμας παροχή πληροφοριών σχετικά με παραβιάσεις προς τον Υπεύθυνο Παραλαβής και Παρακολούθησης Αναφορών (Υ.Π.Π.Α.) μιας νομικής οντότητας του δημοσίου ή του ιδιωτικού τομέα.

β) «Εξωτερική αναφορά»: η προφορική ή γραπτή ή μέσω ηλεκτρονικής πλατφόρμας παροχή πληροφοριών σχετικά με παραβιάσεις στην Εθνική Αρχή Διαφάνειας (Ε.Α.Δ.).

2. «Αναφερόμενος»: φυσικό ή νομικό πρόσωπο, το οποίο κατονομάζεται στην εσωτερική ή εξωτερική αναφορά, ή στη δημόσια αποκάλυψη ως πρόσωπο στο οποίο αποδίδεται η παραβίαση που εμπίπτει στο πεδίο εφαρμογής του παρόντος, ή ως πρόσωπο το οποίο σχετίζεται με την παραβίαση.

3. «Αναφέρων»: το φυσικό πρόσωπο, που προβαίνει σε εσωτερική ή εξωτερική αναφορά ή σε δημόσια αποκάλυψη, παρέχοντας πληροφορίες σχετικά με παραβιάσεις, τις οποίες απέκτησε στο πλαίσιο των εργασιακών δραστηριοτήτων του.

4. «Αντίποινα»: οποιαδήποτε άμεση ή έμμεση πράξη ή παράλειψη, η οποία συμβαίνει εντός του εργασιακού πλαισίου, προκαλεί ή ενδέχεται να προκαλέσει αδικαιολόγητη ζημία στον αναφέροντα, ή να τον θέσει σε μειονεκτική θέση, και συνδέεται με εσωτερική ή εξωτερική αναφορά ή δημόσια αποκάλυψη.

5. «Βάσιμοι λόγοι»: η δικαιολογημένη πεποίθηση προσώπου, με παρόμοιες γνώσεις, εκπαίδευση και εμπειρία με τον αναφέροντα, ότι οι πληροφορίες που διαθέτει είναι αληθείς και συνιστούν παράβαση του ενωσιακού δικαίου, που εμπίπτει στο πεδίο εφαρμογής του παρόντος.

6. «Δημόσια αποκάλυψη»: η απευθείας διάθεση πληροφοριών στο κοινό σχετικά με παραβιάσεις, ιδίως στα μέσα μαζικής ενημέρωσης, σε διαδικτυακές πλατφόρμες, ή μέσω Οργανώσεων Κοινωνίας των Πολιτών.

7. «Διαμεσολαβητής»: φυσικό πρόσωπο που βοηθά τον αναφέροντα στη διαδικασία αναφοράς εντός του εργασιακού πλαισίου, η συνδρομή του οποίου πρέπει να είναι εμπιστευτική.

8. «Ενέργειες παρακολούθησης»: οι ενέργειες στις οποίες προβαίνει ο αποδέκτης της αναφοράς ή η Ε.Α.Δ., προκειμένου να λάβουν γνώση της πορείας της αναφοράς και ιδίως της αντιμετώπισης της αναφερόμενης παραβίασης.

9. «Ενημέρωση»: η παροχή ενημέρωσης στους αναφέροντες για τα μέτρα που προβλέπεται να ληφθούν ή έχουν ληφθεί στο πλαίσιο της παρακολούθησης και για τους λόγους αυτής.

10. «Εργασιακό πλαίσιο»: τρέχουσες, παλαιότερες ή προσδοκώμενες εργασιακές δραστηριότητες στον δημόσιο ή ιδιωτικό τομέα, ανεξαρτήτως της φύσης των εν λόγω δραστηριοτήτων, μέσω των οποίων τα πρόσωπα αποκτούν πληροφορίες σχετικά με παραβιάσεις και στο πλαίσιο των οποίων τα εν λόγω πρόσωπα υπάρχει πιθανότητα να υποστούν αντίποινα αν τις αναφέρουν.

11. «Παραβιάσεις»: πράξεις ή παραλείψεις που είναι παράνομες κατά το ενωσιακό δίκαιο ή που αντιβαίνουν στο αντικείμενο ή στον σκοπό των κανόνων ενωσιακού δικαίου που εμπίπτουν στο καθ' ύλην πεδίο εφαρμογής του παρόντος νόμου.

12. «Πληροφορίες σχετικά με παραβιάσεις»: πληροφορίες, συμπεριλαμβανομένων εύλογων υπονοιών, σχετικά με παραβιάσεις, οι οποίες έχουν διαπραχθεί ή είναι πολύ πιθανόν να διαπραχθούν στον οργανισμό στον οποίο εργάζεται, έχει εργαστεί ή πρόκειται να εργαστεί ή βρίσκεται σε διαπραγματεύσεις για να εργαστεί ο αναφέρων ή σε άλλους φορείς με τους οποίους ο αναφέρων είχε επαφή μέσω της εργασίας του ή επ' ευκαιρία αυτής, καθώς και πληροφορίες σχετικά με απόπειρες απόκρυψης παραβιάσεων.

13. «Φορείς δημόσιου τομέα»: οι φορείς της Γενικής Κυβέρνησης που προβλέπονται στην περ. α) της παρ. 1 του άρθρου 14 του ν. 4270/2014 (Α' 143), τα εκτός αυτής νομικά πρόσωπα δημοσίου δικαίου, οι εκτός αυτής δημόσιες επιχειρήσεις και οργανισμοί του Κεφαλαίου Α' του ν. 3429/2005 (Α' 314), καθώς και τα όργανα και οι οργανισμοί της Ευρωπαϊκής Ένωσης.

14. «Φορείς ιδιωτικού τομέα»: οι φορείς που δεν ανήκουν στο δημόσιο τομέα, όπως ορίζονται στην περ. 13, ανεξάρτητα από τη νομική τους μορφή.

Άρθρο 4 **Καθ' ύλην πεδίο εφαρμογής** **(άρθρα 2 και 3 της Οδηγίας)**

Οι διατάξεις του παρόντος εφαρμόζονται για την προστασία προσώπων που αναφέρουν ή αποκαλύπτουν:

α) παραβιάσεις ενωσιακού δικαίου, κατά τα ειδικότερα οριζόμενα στο μέρος Ι του Παραρτήματος, στους τομείς:

- αα) των δημόσιων συμβάσεων,
- αβ) των χρηματοπιστωτικών υπηρεσιών, προϊόντων και αγορών, καθώς και της πρόληψης της νομιμοποίησης εσόδων από παράνομες δραστηριότητες και της χρηματοδότησης της τρομοκρατίας,
- αγ) της ασφάλειας και της συμμόρφωσης των προϊόντων,
- αδ) της ασφάλειας των μεταφορών,
- αε) της προστασίας του περιβάλλοντος,
- αστ) της προστασίας από την ακτινοβολία και της πυρηνικής ασφάλειας,
- αζ) της ασφάλειας των τροφίμων και των ζωοτροφών, καθώς και της υγείας και της καλής μεταχείρισης των ζώων,
- αη) της δημόσιας υγείας,
- αθ) της προστασίας των καταναλωτών,
- αι) της προστασίας της ιδιωτικής ζωής και των δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα, καθώς και της ασφάλειας των συστημάτων δικτύου και πληροφοριών,

β) παραβάσεις που θίγουν τα οικονομικά συμφέροντα της Ένωσης του άρθρου 325 της Συνθήκης για τη Λειτουργία της Ευρωπαϊκής Ένωσης (Σ.Λ.Ε.Ε.) και τα ειδικότερα οριζόμενα στα σχετικά ενωσιακά μέτρα,

γ) παραβιάσεις που σχετίζονται με την εσωτερική αγορά, όπως αναφέρεται στην παρ. 2 του άρθρου 26 της Σ.Λ.Ε.Ε., συμπεριλαμβανομένων των παραβιάσεων των κανόνων της Ένωσης περί ανταγωνισμού και κρατικών ενισχύσεων, καθώς και παραβιάσεων που αφορούν στην εσωτερική αγορά σχετικά με πράξεις που παραβαίνουν τους κανόνες για τη φορολογία των εταιρειών ή διακανονισμούς, σκοπός των οποίων είναι η διασφάλιση φορολογικού πλεονεκτήματος που ματαιώνει το αντικείμενο ή τον σκοπό της εφαρμοστέας νομοθεσίας περί φορολογίας εταιριών.

Άρθρο 5

**Εξαιρέσεις από το πεδίο εφαρμογής
(άρθρα 2 και 3 της Οδηγίας)**

1. Ο παρών νόμος δεν εφαρμόζεται για την προστασία προσώπων που αναφέρουν παραβιάσεις που άπτονται ζητημάτων άμυνας ή ασφάλειας, με την επιφύλαξη όσων ορίζονται στις υποπερ. αα), αδ) και αστ) της περ. α) του άρθρου 4.
2. Ο παρών δεν θίγει την εφαρμογή διατάξεων σχετικά με:
 - α) την προστασία των διαβαθμισμένων πληροφοριών,
 - β) την προστασία του δικηγορικού και του ιατρικού απορρήτου,
 - γ) το απόρρητο των δικαστικών διασκέψεων, ή άλλων διαδικασιών που από την κείμενη νομοθεσία ορίζονται ως απόρρητες,
 - δ) τους κανόνες ποινικής δικονομίας,
 - ε) την άσκηση των δικαιωμάτων των εργαζομένων που αφορούν στην παροχή συμβουλών από τους εκπροσώπους τους ή τις συνδικαλιστικές ενώσεις τους, καθώς και την προστασία έναντι κάθε αδικαιολόγητου επιζήμιου μέτρου, η οποία απορρέει από τις εν λόγω διαβουλεύσεις, καθώς και την αυτονομία των κοινωνικών εταίρων και το δικαίωμά τους να συνάπτουν συλλογικές συμβάσεις, χωρίς να θίγεται το επίπεδο προστασίας που παρέχεται από τον παρόντα.
3. Ο παρών νόμος δεν εφαρμόζεται στις τομεακές πράξεις της Ένωσης του μέρους II του Παραρτήματος, για τις οποίες ισχύουν ειδικοί κανόνες περί αναφοράς παραβιάσεων. Οι διατάξεις του παρόντος εφαρμόζονται στον βαθμό που ένα ζήτημα δεν ρυθμίζεται υποχρεωτικά στις εν λόγω τομεακές πράξεις της Ένωσης.

**Άρθρο 6
Προσωπικό πεδίο εφαρμογής
(άρθρο 4 της Οδηγίας)**

1. Οι διατάξεις του παρόντος εφαρμόζονται,
 - α) σε όσους αναφέρουν παραβιάσεις οι οποίοι απασχολούνται στον δημόσιο ή τον ιδιωτικό τομέα και έχουν αποκτήσει, στο πλαίσιο της εργασίας τους, πληροφορίες σχετικά με παραβιάσεις και ιδίως:
 - αα) στους εργαζομένους, δηλαδή σε όσους παρέχουν σε άλλο πρόσωπο και υπό τις οδηγίες του υπηρεσίες για τις οποίες λαμβάνουν αμοιβή, ανεξάρτητα από το αν η απασχόλησή τους είναι πλήρης ή μερική, μόνιμη ή εποχιακή, ή αν είναι αποσπασμένοι από άλλον φορέα. Στην έννοια του «εργαζομένου» περιλαμβάνονται και οι δημόσιοι υπάλληλοι καθώς και οι εργαζόμενοι στον δημόσιο τομέα με οποιουδήποτε είδους σχέση εργασίας ή απασχόληση,
 - αβ) στους μη μισθωτούς, στους αυτοαπασχολούμενους ή συμβούλους ή στους εργαζομένους κατ' οίκον,
 - αγ) στους μετόχους και τα πρόσωπα που ανήκουν στο διοικητικό, διαχειριστικό ή εποπτικό όργανο μιας επιχείρησης, περιλαμβανομένων μη εκτελεστικών μελών, καθώς και εθελοντών και αμειβόμενων ή μη αμειβόμενων ασκούμενων,
 - αδ) σε οποιαδήποτε πρόσωπα εργάζονται υπό την εποπτεία και τις οδηγίες αναδόχων, υπεργολάβων και προμηθευτών,
 - β) σε πρόσωπα που αναφέρουν ή αποκαλύπτουν δημόσια πληροφορίες σχετικά με παραβιάσεις που έχουν αποκτηθεί στο πλαίσιο εργασιακής σχέσης, η οποία έχει λήξει για οποιονδήποτε λόγο, συμπεριλαμβανομένης της συνταξιοδότησης, καθώς και σε αναφέροντες των οποίων η εργασιακή σχέση δεν έχει ακόμη ξεκινήσει, σε περιπτώσεις που πληροφορίες σχετικά με παραβιάσεις έχουν αποκτηθεί κατά τη διάρκεια της διαδικασίας πρόσληψης ή σε άλλο στάδιο διαπραγματεύσεως πριν από τη σύναψη σύμβασης.
2. Τα μέτρα για την προστασία των αναφερόντων που προβλέπονται στο Κεφάλαιο Ε' εφαρμόζονται, επίσης, κατά περίπτωση, σε:
 - α) διαμεσολαβητές,

β) τρίτα πρόσωπα που συνδέονται με τους αναφέροντες και μπορεί να υποστούν αντίποινα σε εργασιακό πλαίσιο, όπως συνάδελφοι ή συγγενείς των αναφερόντων, και
 γ) προσωπικές επιχειρήσεις ή νομικά πρόσωπα συμφερόντων των αναφερόντων, ή για τις οποίες εργάζονται, ή με τις οποίες συνδέονται με άλλο τρόπο με εργασιακή σχέση.

Άρθρο 7
Προϋποθέσεις για την προστασία των αναφερόντων
(άρθρο 6 της Οδηγίας)

1. Οι αναφέροντες παραβιάσεις δικαιούνται προστασίας, εφόσον, κατά τον χρόνο της αναφοράς είχαν βάσιμους λόγους να θεωρούν ότι οι πληροφορίες σχετικά με τις αναφερόμενες παραβιάσεις ήταν αληθείς και εμπίπτουν στο πεδίο εφαρμογής του παρόντος.
2. Οι αναφέροντες παραβιάσεις, που εμπίπτουν στο πεδίο εφαρμογής του παρόντος, δικαιούνται προστασίας όταν υποβάλλουν την αναφορά είτε εσωτερικά είτε εξωτερικά ή με δημόσια αποκάλυψη, καθώς και όταν προβούν σε αναφορά στα οικεία θεσμικά και λοιπά όργανα και οργανισμούς της Ευρωπαϊκής Ένωσης.
3. Πρόσωπα, τα οποία προέβησαν σε εσωτερική ή εξωτερική αναφορά, ή σε δημόσια αποκάλυψη σχετικά με παραβιάσεις ανωνύμως και στη συνέχεια ταυτοποιήθηκαν και υφίστανται αντίποινα, δικαιούνται προστασίας σύμφωνα με τον παρόντα, υπό τον όρο ότι πληρούν τις προϋποθέσεις που ορίζονται στην παρ. 1.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ Γ'
ΕΣΩΤΕΡΙΚΗ ΑΝΑΦΟΡΑ ΚΑΙ ΜΕΤΡΑ ΠΑΡΑΚΟΛΟΥΘΗΣΗΣ

Άρθρο 8
Υποχρέωση καθιέρωσης εσωτερικών διαύλων αναφοράς στον δημόσιο τομέα
(άρθρο 7, παρ. 1, 2, 5 και 9 άρθρου 8 και άρθρο 10 της Οδηγίας)

1. Οι φορείς του δημόσιου τομέα που απασχολούν από πενήντα (50) υπαλλήλους και άνω υποχρεούνται να ορίσουν Υπεύθυνο Παραλαβής και Παρακολούθησης Αναφορών (Υ.Π.Π.Α.) σχετικά με παραβιάσεις που εμπίπτουν στο πεδίο εφαρμογής του παρόντος.
2. Στους φορείς του δημόσιου τομέα που απασχολούν έως σαράντα εννέα (49) υπαλλήλους αρμοδιότητες Υ.Π.Π.Α. ασκεί ο Υ.Π.Π.Α. του εποπτεύοντος Υπουργείου ή ο Σύμβουλος Ακεραιότητας του άρθρου 23 του ν. 4795/2021 (Α' 62), εφόσον υπάρχει. Για τους Ο.Τ.Α. α' βαθμού με πληθυσμό κάτω των δέκα χιλιάδων (10.000) κατοίκων ή έως σαράντα εννέα (49) υπαλλήλους, καθώς και για εποπτευόμενα από αυτούς νομικά πρόσωπα και επιχειρήσεις, οι αρμοδιότητες του Υ.Π.Π.Α. ασκούνται από τον Υ.Π.Α.Α. του Ο.Τ.Α. β' βαθμού, στη χωρική αρμοδιότητα του οποίου ανήκει ο Ο.Τ.Α. α' βαθμού. Για την εφαρμογή της παρούσας, ο αριθμός των υπαλλήλων κάθε φορέα του δημοσίου τομέα προσδιορίζεται είτε με βάση τις προβλεπόμενες στον οικείο οργανισμό ή κανονισμό εσωτερικής λειτουργίας οργανικές θέσεις, καθώς και τις προσωποπαγείς θέσεις εφόσον υπάρχουν, είτε με τον αριθμό των πραγματικά υπηρετούντων σε έναν φορέα, εφόσον υπερβαίνει τον αριθμό των προβλεπόμενων θέσεων.
3. Η υποχρέωση ορισμού Υ.Π.Π.Α. διατηρείται για δύο (2) ημερολογιακά έτη μετά από το έτος κατά το οποίο ο φορέας συμπλήρωσε τον αριθμό των πενήντα (50) υπηρετούντων.
4. Σε όλες τις περιπτώσεις ισχύουν για τους Υ.Π.Π.Α. οι υποχρεώσεις του άρθρου 25 και τα κωλύματα διορισμού της παρ. 3 του άρθρου 26 του ν. 4795/2021. Κατά την άσκηση των καθηκόντων του, ο Υ.Π.Π.Α. αναφέρεται απευθείας στο ανώτατο ιεραρχικά όργανο του δημόσιου φορέα.
5. Καθήκοντα Υ.Π.Π.Α. αναλαμβάνει ο Σύμβουλος Ακεραιότητας στους φορείς που έχει συσταθεί και πληρωθεί η σχετική θέση. Στους φορείς όπου δεν προβλέπεται θέση

Συμβούλου Ακεραιότητας, ή προβλέπεται αλλά δεν έχει ακόμη πληρωθεί, οι αρμοδιότητες του Υ.Π.Π.Α. ασκούνται από υπάλληλο της οργανικής μονάδας που είναι αρμόδια για θέματα προσωπικού, παράλληλα με την άσκηση των κύριων καθηκόντων του, με την επιφύλαξη της παρ. 3 του άρθρου 10 και σύμφωνα με τις ειδικότερες προβλέψεις της παρ. 2.

6. Ο ορισμός Υ.Π.Π.Α. στους φορείς του δημοσίου τομέα σύμφωνα με το παρόν δεν εμποδίζει την απευθείας αναφορά στην Ε.Α.Δ., σύμφωνα με το άρθρο 11, όταν ο αναφέρων εύλογα θεωρεί ότι δεν μπορεί να αντιμετωπισθεί αποτελεσματικά η αναφορά του από τον Υ.Π.Π.Α., ή υπάρχει κίνδυνος αντιποίνων.

Άρθρο 9

Υποχρέωση καθιέρωσης εσωτερικών διαύλων αναφοράς στον ιδιωτικό τομέα (παρ. 1, 2, 3, 4, 5, 6, 7 άρθρου 8 της Οδηγίας)

1. Οι φορείς του ιδιωτικού τομέα που απασχολούν ταυτόχρονα πενήντα (50) ή περισσότερους εργαζομένους, ανεξάρτητα από τη φύση των δραστηριοτήτων τους και τη διάρκεια της απασχόλησης εκάστου των εργαζομένων εντός του έτους, ορίζουν Υ.Π.Π.Α. σχετικά με παραβιάσεις που εμπίπτουν στο πεδίο εφαρμογής του παρόντος. Ο υπολογισμός του αριθμού των εργαζομένων στους φορείς του ιδιωτικού τομέα γίνεται σύμφωνα με τον ν. 4308/2014 (Α' 251). Στον αριθμό των εργαζομένων περιλαμβάνονται: α) οι πλήρως απασχολούμενοι που έχουν ή τεκμαίρεται ότι έχουν εργασία έμμισθης απασχόλησης, β) τα πρόσωπα που απασχολούνται με σχέση που εξομοιώνεται με έμμισθη εργασία, ανεξάρτητα του τρόπου που αμείβονται, γ) οι απασχολούμενοι με μίσθωση από άλλη οντότητα, και δ) οι ιδιοκτήτες - επιχειρηματίες, εφόσον απασχολούνται στην οντότητα και αμείβονται από αυτή. Δεν λαμβάνονται υπόψη εκπαιδευόμενοι και σπουδαστές που απασχολούνται με συμβάσεις εκπαίδευσης και κατάρτισης.

2. Η υποχρέωση ορισμού Υ.Π.Π.Α. διατηρείται για δύο (2) ημερολογιακά έτη μετά από το έτος κατά το οποίο ο φορέας συμπλήρωσε τον αριθμό των πενήντα (50) απασχολούμενων.

3. Οι φορείς του ιδιωτικού τομέα που απασχολούν λιγότερους από πενήντα (50) εργαζομένους δύνανται να ορίζουν Υ.Π.Π.Α.. Στις περιπτώσεις στις οποίες δεν υπάρχει Υ.Π.Π.Α., η αναφορά μπορεί να υποβληθεί στην Ε.Α.Δ..

4. Οι φορείς του ιδιωτικού τομέα που δραστηριοποιούνται στους τομείς χρηματοπιστωτικών υπηρεσιών, προϊόντων και αγορών, μεταφορών και περιβάλλοντος, καθώς και οι φορείς που λειτουργούν βάσει απόφασης έγκρισης περιβαλλοντικών όρων, ή των οποίων οι δραστηριότητες δύνανται από τη φύση τους να προκαλέσουν κίνδυνο για το περιβάλλον και τη δημόσια υγεία, υποχρεούνται να ορίσουν Υ.Π.Π.Α. ανεξάρτητα από τον αριθμό εργαζομένων που απασχολούν.

5. Οι φορείς ιδιωτικού τομέα με πενήντα (50) έως διακόσιους σαράντα εννέα (249) εργαζομένους δύνανται να κάνουν χρήση κοινών Υ.Π.Π.Α. για την παραλαβή αναφορών.

6. Η θητεία του Υ.Π.Π.Α. διαρκεί ένα (1) τουλάχιστον ημερολογιακό έτος, αλλά μπορεί να τερματιστεί νωρίτερα για σπουδαίο λόγο.

7. Ο Υ.Π.Π.Α. μπορεί να είναι είτε εργαζόμενος του φορέα ιδιωτικού τομέα είτε τρίτο πρόσωπο, το οποίο συμμορφώνεται με τις επιταγές του παρόντος. Και στις δύο περιπτώσεις, αναφέρεται απευθείας στο ανώτατο διοικητικό όργανο του φορέα.

8. Ο Υ.Π.Π.Α. οφείλει να: α) ασκεί τα καθήκοντά του με ακεραιότητα, αντικειμενικότητα, αμεροληψία, διαφάνεια και κοινωνική υπευθυνότητα, β) σέβεται και τηρεί τους κανόνες εχεμύθειας και εμπιστευτικότητας, για θέματα για τα οποία έλαβε γνώση κατά την άσκηση των καθηκόντων του, γ) απέχει από τη διαχείριση συγκεκριμένων υποθέσεων, δηλώνοντας κώλυμα, εφόσον συντρέχει περίπτωση σύγκρουσης συμφερόντων.

9. Καθήκοντα Υ.Π.Π.Α. δεν μπορούν να ασκήσουν εκείνοι:

α) κατά των οποίων εκκρεμεί ποινική δίωξη για οποιοδήποτε κακούργημα και για τα εγκλήματα της κλοπής, υπεξαίρεσης, απάτης, εκβίασης, πλαστογραφίας, πλαστογραφίας πιστοποιητικών, απιστίας δικηγόρου, απιστίας, δωροδοκίας, παράνομης βεβαίωσης ή

είσπραξης δικαιωμάτων του Δημοσίου, παράβασης καθήκοντος, δυσφήμισης, συκοφαντικής δυσφήμισης, ψευδούς βεβαίωσης, υπαρπαγής ψευδούς βεβαίωσης, ψευδούς καταμήνυσης, υπεξαγωγής εγγράφων, για οποιοδήποτε έγκλημα σχετικά με την υπηρεσία, κατά της γενετήσιας ελευθερίας - αξιοπρέπειας ή οικονομικής εκμετάλλευσης της γενετήσιας ζωής, για παραβίαση της νομοθεσίας περί ναρκωτικών, λαθρεμπορίας και τυχερών παιχνιδιών, ή

β) που έχουν καταδικαστεί σε οποιαδήποτε ποινή για κακούργημα ή για κάποιο από τα εγκλήματα της περ. α), ή

γ) κατά των οποίων έχει ασκηθεί πειθαρχική δίωξη για πειθαρχικό παράπτωμα που δύναται να επισύρει την πειθαρχική ποινή της οριστικής παύσης, ή

δ) στους οποίους έχει επιβληθεί τελεσίδικα οποιαδήποτε πειθαρχική ποινή, ανώτερη του προστίμου αποδοχών τεσσάρων (4) μηνών για οποιαδήποτε πειθαρχικό παράπτωμα, μέχρι τη διαγραφή της ποινής, ή

ε) που τελούν σε αργία ή διαθεσιμότητα, ή που έχουν τεθεί σε αναστολή άσκησης καθηκόντων.

10. Η παρ. 6 του άρθρου 8 περί της δυνατότητας αναφοράς στην Ε.Α.Δ. εφαρμόζεται και στους φορείς του ιδιωτικού τομέα.

11. Η υποχρέωση ορισμού Υ.Π.Π.Α. για τους φορείς του ιδιωτικού τομέα της παρ. 1 διαπιστώνεται από την κατά τόπο αρμόδια Επιθεώρηση Εργασίας, η οποία ενημερώνει την Ε.Α.Δ. για στατιστικούς λόγους.

12. Η υποχρέωση ορισμού Υ.Π.Π.Α. της παρ. 2 διαπιστώνεται από τους αρμόδιους κατά περίπτωση εποπτικούς φορείς, οι οποίοι ενημερώνουν την Ε.Α.Δ. για στατιστικούς λόγους.

13. Η παραβίαση της υποχρέωσης ορισμού Υ.Π.Π.Α. συνεπάγεται επιβολή προστίμου, από την Επιθεώρηση Εργασίας ή τον αρμόδιο εποπτικό φορέα.

14. Οι διατάξεις του παρόντος δεν θίγουν την εφαρμογή του ν. 4808/2021 (Α' 28).

Άρθρο 10

Διαδικασία εσωτερικής υποβολής, παραλαβής και παρακολούθησης αναφοράς και αρμοδιότητες του Υ.Π.Π.Α.

(παρ. 3 άρθρου 7 και άρθρο 9 της Οδηγίας)

1. Η εσωτερική αναφορά υποβάλλεται γραπτώς, ή προφορικώς, ή μέσω ηλεκτρονικής πλατφόρμας, η οποία λειτουργεί στον διαδικτυακό τόπο του δημόσιου ή ιδιωτικού φορέα. Η προφορική αναφορά είναι δυνατό να γίνει μέσω τηλεφώνου ή άλλων συστημάτων φωνητικών μηνυμάτων, καθώς και μέσω προσωπικής συνάντησης με τον Υ.Π.Π.Α. εντός εύλογου χρονικού διαστήματος, κατόπιν αίτησης του αναφέροντος.

2. Οι Υ.Π.Π.Α. έχουν τις εξής αρμοδιότητες:

α) παρέχουν τις κατάλληλες πληροφορίες σχετικά με τη δυνατότητα υποβολής αναφοράς εντός του φορέα και κοινοποιούν τις σχετικές πληροφορίες σε εμφανές σημείο του φορέα,

β) παραλαμβάνουν αναφορές σχετικά με παραβιάσεις που εμπίπτουν στο πεδίο εφαρμογής του παρόντος,

γ) βεβαιώνουν την παραλαβή της αναφοράς στον αναφέροντα εντός προθεσμίας επτά (7) εργάσιμων ημερών από την ημέρα παραλαβής,

δ) προβαίνουν στις απαραίτητες ενέργειες, προκειμένου να επιληφθούν της αναφοράς τα αρμόδια όργανα του φορέα ή οι αρμόδιοι κατά περίπτωση φορείς, ή περατώνουν τη διαδικασία, αν η αναφορά δεν περιέχει περιστατικά τα οποία να στοιχειοθετούν παραβίαση του ενωσιακού δικαίου, ή να αποτελούν σοβαρές ενδείξεις για τέτοια παραβίαση,

ε) διασφαλίζουν την προστασία της εμπιστευτικότητας της ταυτότητας του αναφέροντος και κάθε τρίτου που κατονομάζεται στην αναφορά, εμποδίζοντας την πρόσβαση σε αυτή σε μη εξουσιοδοτημένα πρόσωπα,

στ) παρακολουθούν τις αναφορές και διατηρούν επικοινωνία με τον αναφέροντα και, εφόσον απαιτείται, ζητούν περαιτέρω πληροφορίες από αυτόν,

ζ) παρέχουν ενημέρωση στον αναφέροντα για τις ενέργειες που αναλαμβάνονται μέσα σε εύλογο χρονικό διάστημα, το οποίο δεν υπερβαίνει τους τρεις (3) μήνες από τη βεβαίωση παραλαβής, ή εάν δεν έχει αποσταλεί βεβαίωση στον αναφέροντα, τους τρεις (3) μήνες από το πέρας των επτά (7) εργάσιμων ημερών από την υποβολή της αναφοράς,

η) παρέχουν σαφείς και εύκολα προσβάσιμες πληροφορίες για τις διαδικασίες υπό τις οποίες οι αναφορές μπορούν να υποβληθούν στην Ε.Α.Δ. και, κατά περίπτωση, σε δημόσιους φορείς ή θεσμικά και λοιπά όργανα ή οργανισμούς της Ευρωπαϊκής Ένωσης,

θ) σχεδιάζουν και συντονίζουν επιμορφωτικές δράσεις σχετικά με τη δεοντολογία και την ακεραιότητα, συμμετέχουν στη χάραξη εσωτερικών πολιτικών για την ενίσχυση της ακεραιότητας και της διαφάνειας στον φορέα.

3. Αν οι Υ.Π.Π.Α. εκτελούν και άλλα καθήκοντα, διασφαλίζεται ότι η άσκηση των καθηκόντων αυτών δεν επηρεάζει την ανεξαρτησία τους και δεν οδηγεί σε σύγκρουση συμφερόντων σε σχέση με τα καθήκοντα της παρ. 2.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ Δ΄ ΕΞΩΤΕΡΙΚΗ ΑΝΑΦΟΡΑ ΚΑΙ ΜΕΤΡΑ ΠΑΡΑΚΟΛΟΥΘΗΣΗΣ

Άρθρο 11

**Εθνική Αρχή Διαφάνειας ως εξωτερικός δίαυλος αναφοράς - Αρμοδιότητες
(άρθρο 10, παρ. 1 και 2 άρθρου 11, παρ. 4 και 5 άρθρου 12, άρθρο 14 και παρ. 2 άρθρου 27 της Οδηγίας)**

1. Αρμόδια αρχή για την παραλαβή, τη διαχείριση και την παρακολούθηση των αναφορών που της υποβάλλονται απευθείας και που αφορούν σε παραβιάσεις που εμπίπτουν στο πεδίο εφαρμογής του παρόντος ορίζεται η Ε.Α.Δ..

2. Το προσωπικό της Ε.Α.Δ., που παραλαμβάνει και παρακολουθεί τις αναφορές, εκπαιδεύεται ειδικά για τον χειρισμό των αναφορών και ορίζεται υπεύθυνο για την παροχή πληροφοριών στον αναφέροντα, την παραλαβή και εφαρμογή μέτρων παρακολούθησης των αναφορών και τη διατήρηση επικοινωνίας με τον αναφέροντα.

3. Η Ε.Α.Δ. συγκεντρώνει, σε ετήσια βάση, στατιστικά στοιχεία σχετικά με τις αναφορές που λαμβάνει, και ιδίως: α) τον αριθμό των αναφορών που παρέλαβε, β) τον αριθμό των ερευνών και των διαδικασιών που κινήθηκαν, ως αποτέλεσμα των εν λόγω αναφορών και την έκβασή τους, και γ) σε περίπτωση που διαπιστώθηκε ζημία, την εκτιμώμενη οικονομική ζημία και τα ποσά που ανακτήθηκαν, κατόπιν ερευνών και διαδικασιών σε σχέση με τις καταγγελλόμενες παραβιάσεις. Οι φορείς στους οποίους η Ε.Α.Δ. παραπέμπει την αναφορά λόγω αρμοδιότητας οφείλουν να παράσχουν στην Ε.Α.Δ. τα αναφερόμενα στην παρούσα στοιχεία.

4. Η Ε.Α.Δ. συντάσσει και υποβάλλει ετήσια έκθεση προς τη Βουλή, η οποία περιλαμβάνει αποτίμηση της λειτουργίας της κατά την εφαρμογή του παρόντος και αναρτάται στην ιστοσελίδα της. Η Ε.Α.Δ. επανεξετάζει σε τακτική βάση, και τουλάχιστον ανά τριετία, την αποτελεσματικότητα της διαδικασίας για την παραλαβή των αναφορών και τα μέτρα παρακολούθησής τους και την προσαρμόζει, λαμβάνοντας υπόψη την αποκτηθείσα εμπειρία της και την εμπειρία άλλων αρμόδιων αρχών στο πλαίσιο της ανταλλαγής ορθών πρακτικών.

Άρθρο 12

Διαδικασία υποβολής εξωτερικής αναφοράς, πληροφορίες και παρακολούθηση της αναφοράς

(παρ. 2, 3, 4, 5, 6 άρθρου 11, παρ. 2, 3, 4 άρθρου 12, άρθρο 13, παρ. 4 άρθρου 16 της Οδηγίας)

1. Η αναφορά στην Ε.Α.Δ. υποβάλλεται γραπτώς, ή προφορικώς, ή μέσω ηλεκτρονικής πλατφόρμας. Η προφορική αναφορά είναι δυνατό να γίνει μέσω τηλεφώνου ή άλλων συστημάτων φωνητικών μηνυμάτων, καθώς και μέσω προσωπικής συνάντησης με πρόσωπο

που έχει οριστεί από την Ε.Α.Δ. εντός εύλογου χρονικού διαστήματος, κατόπιν αίτησης του αναφέροντος.

2. Η Ε.Α.Δ. προβαίνει:

α) στην άμεση επιβεβαίωση εντός επτά (7) εργάσιμων ημερών από την παραλαβή της αναφοράς, εκτός αν ζητηθεί ρητώς κάτι διαφορετικό από τον αναφέροντα, ή η Ε.Α.Δ. εύλογα κρίνει ότι η βεβαίωση αναφοράς μπορεί να θέσει σε κίνδυνο την προστασία της ταυτότητας του αναφέροντος,

β) στην προτεραιοποίηση αναφορών σοβαρών παραβιάσεων ή παραβιάσεων ουσιωδών διατάξεων που εμπíπτουν στο πεδίο εφαρμογής του παρόντος,

γ) στην περάτωση της διαδικασίας, με την αρχειοθέτηση της αναφοράς και την κοινοποίηση της σχετικής απόφασης και των λόγων αυτής στον αναφέροντα, όταν: γα) δεν περιέχει περιστατικά, τα οποία στοιχειοθετούν παραβίαση του ενωσιακού δικαίου, ή δεν αποτελούν σοβαρές ενδείξεις για τέτοια παραβίαση, ή είναι προδήλως ήσσονος σημασίας, με αποτέλεσμα να μην απαιτείται περαιτέρω παρακολούθηση, ή γβ) πρόκειται για επαναλαμβανόμενη αναφορά, η οποία δεν περιλαμβάνει σημαντικές νέες πληροφορίες για παραβιάσεις σε σχέση με προηγούμενη αναφορά, εκτός αν οι νέες νομικές ή πραγματικές περιστάσεις δικαιολογούν διαφορετική παρακολούθηση, χωρίς όμως στην περίπτωση αυτή να θίγονται άλλες υποχρεώσεις ή άλλες εφαρμοστέες διαδικασίες για την αντιμετώπιση της αναφερόμενης παραβίασης, ή η προστασία που παρέχει ο παρών.

δ) στη διαβίβαση, εντός εύλογου χρονικού διαστήματος, πληροφοριών της αναφοράς στα αρμόδια όργανα της Ευρωπαϊκής Ένωσης για περαιτέρω διερεύνηση, εφόσον αυτό προβλέπεται από το ενωσιακό ή εθνικό δίκαιο,

ε) στη διαβίβαση, σε περίπτωση αναρμοδιότητας, της αναφοράς στα αρμόδια κατά περίπτωση, εθνικά ή ενωσιακά όργανα, εντός εύλογου χρονικού διαστήματος και με ασφαλή τρόπο, και την ενημέρωση του αναφέροντος χωρίς καθυστέρηση για τη διαβίβασή της, με εξαίρεση τις περιπτώσεις στις οποίες η Ε.Α.Δ. είναι η ίδια καθ' ύλην αρμόδια να εξετάσει την αναφορά,

στ) στην επιμελή παρακολούθηση των αναφορών,

ζ) στην παροχή ενημέρωσης στον αναφέροντα, εντός εύλογου χρονικού διαστήματος, το οποίο δεν υπερβαίνει τους τρεις (3) μήνες, ή τους έξι (6) μήνες σε ειδικώς αιτιολογημένες περιπτώσεις,

η) στην κοινοποίηση στον αναφέροντα του τελικού αποτελέσματος των ερευνών που κινήθηκαν από την αναφορά.

3. Η Ε.Α.Δ. αναρτά στον διαδικτυακό της τόπο σε χωριστό, εύκολα αναγνωρίσιμο και προσβάσιμο τμήμα, πληροφορίες σχετικά με:

α) τη διαδικασία υποβολής αναφοράς,

β) τις προϋποθέσεις προστασίας δυνάμει του παρόντος,

γ) τα στοιχεία επικοινωνίας της, ιδίως τις ηλεκτρονικές και ταχυδρομικές διευθύνσεις, καθώς και τους αριθμούς τηλεφώνου, δηλώνοντας αν καταγράφονται οι τηλεφωνικές συνομιλίες,

δ) τη διαδικασία που εφαρμόζεται στις αναφορές παραβιάσεων, συμπεριλαμβανομένου του τρόπου με τον οποίο η Ε.Α.Δ. μπορεί να ζητήσει από τον αναφέροντα να διευκρινίσει τις αναφερόμενες πληροφορίες, ή να παράσχει συμπληρωματικές πληροφορίες, τη χρονική προθεσμία απάντησης στον αναφέροντα, καθώς και το είδος και το περιεχόμενο της απάντησης,

ε) το καθεστώς απορρήτου που ισχύει για τις αναφορές, και ιδίως τις πληροφορίες σχετικά με την επεξεργασία των δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα, σύμφωνα με τα άρθρα 15 και 16, καθώς και τις σχετικές προβλέψεις του ενωσιακού και εθνικού δικαίου,

στ) τις ενέργειες παρακολούθησης που εφαρμόζονται στις αναφορές,

ζ) τα μέσα και τις διαδικασίες προστασίας κατά των αντιποίνων και τη διαθεσιμότητα εμπιστευτικών συμβουλών για πρόσωπα, που διατίθενται να υποβάλουν αναφορά,

η) τη δήλωση, η οποία αναφέρει ρητώς τους όρους υπό τους οποίους τα πρόσωπα που υποβάλλουν αναφορά στην Ε.Α.Δ. προστατεύονται από την ευθύνη λόγω παραβίασης του

απορρήτου δυνάμει του άρθρου 19, καθώς, επίσης, και κατάλογο με στοιχεία επικοινωνίας των φορέων στήριξης των αναφερόντων.

4. Σε περίπτωση παραλαβής εξωτερικής αναφοράς από αναρμόδιο φορέα, ή από πρόσωπο της Ε.Α.Δ. που δεν είναι υπεύθυνο για τον χειρισμό αναφορών, απαγορεύεται η αποκάλυψη πληροφοριών που μπορεί να ταυτοποιήσουν τον αναφέροντα ή τον αναφερόμενο και η αναφορά διαβιβάζεται άμεσα και χωρίς τροποποίηση στην Ε.Α.Δ. ή, αντίστοιχα, στα πρόσωπα της Ε.Α.Δ. που είναι υπεύθυνα για τον χειρισμό των αναφορών.

5. Σε περίπτωση παραλαβής πληροφοριών σχετικά με παραβιάσεις που συμπεριλαμβάνουν εμπορικά απόρρητα, τα εν λόγω εμπορικά απόρρητα δεν χρησιμοποιούνται και δεν αποκαλύπτονται για σκοπούς που υπερβαίνουν το αναγκαίο μέτρο για την ορθή παρακολούθηση της αναφοράς.

6. Η Ε.Α.Δ. συνεργάζεται με τους αρμόδιους δημόσιους φορείς στους οποίους διαβιβάζεται η αναφορά, οι οποίοι έχουν την υποχρέωση να παρέχουν ενημέρωση σχετικά με την πορεία της εντός οριζόμενης προθεσμίας και σύμφωνα με συγκεκριμένη διαδικασία.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ Ε΄ ΔΗΜΟΣΙΕΣ ΑΠΟΚΑΛΥΨΕΙΣ

Άρθρο 13 Προϋποθέσεις προστασίας προσώπων (άρθρο 15 της Οδηγίας)

Το πρόσωπο που προβαίνει σε δημόσια αποκάλυψη σχετικά με παραβιάσεις που εμπίπτουν στο πεδίο εφαρμογής του παρόντος δικαιούται προστασίας, εφόσον πληρούται μία από τις ακόλουθες προϋποθέσεις:

α) το πρόσωπο υπέβαλε πρώτα αναφορά εσωτερικά στον φορέα του άρθρου 8 ή του άρθρου 9 και εξωτερικά στην Ε.Α.Δ., ή κατευθείαν εξωτερικά στην Ε.Α.Δ., αλλά δεν ανελήφθη καμία ενδεδειγμένη ενέργεια ως ανταπόκριση στην αναφορά εντός του χρονικού διαστήματος που αναφέρεται στην περ. ζ' της παρ. 2 του άρθρου 10 και στην περ. ζ' της παρ. 2 του άρθρου 12, κατά περίπτωση, λαμβάνοντας υπόψη τις συνθήκες και το είδος των κανόνων που παραβιάστηκαν, ή

β) το πρόσωπο έχει βάσιμους λόγους να πιστεύει ότι η παραβίαση μπορεί να συνιστά κίνδυνο για το δημόσιο συμφέρον, ή όταν υπάρχει κατάσταση έκτακτης ανάγκης ή κίνδυνος μη αναστρέψιμης βλάβης, ή, σε περίπτωση αναφοράς στην Ε.Α.Δ., υπάρχει κίνδυνος αντιποίνων, ή υπάρχει μικρή προοπτική να αντιμετωπισθεί αποτελεσματικά η παραβίαση, λόγω των ιδιαίτερων περιστάσεων της υπόθεσης.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ ΣΤ΄ ΕΜΠΙΣΤΕΥΤΙΚΟΤΗΤΑ, ΔΕΔΟΜΕΝΑ ΠΡΟΣΩΠΙΚΟΥ ΧΑΡΑΚΤΗΡΑ, ΤΗΡΗΣΗ ΑΡΧΕΙΟΥ

Άρθρο 14 Υποχρέωση εμπιστευτικότητας (άρθρο 16, παρ. 1 άρθρου 12 και παρ. 1 άρθρου 9 της Οδηγίας)

1. Για όσο διάστημα απαιτείται για την πρόληψη και την αντιμετώπιση προσπαθειών παρεμπόδισης της αναφοράς, παρακώλυσης, ματαίωσης ή καθυστέρησης των μέτρων παρακολούθησης, ιδίως όσον αφορά στις έρευνες, ή προσπαθειών ταυτοποίησης των αναφερόντων, δεδομένα προσωπικού χαρακτήρα και κάθε είδους πληροφορίες που οδηγούν, άμεσα ή έμμεσα, στην ταυτοποίηση του αναφέροντος δεν αποκαλύπτονται σε οποιονδήποτε άλλον πέρα από τα εξουσιοδοτημένα μέλη του προσωπικού που είναι αρμόδια να λαμβάνουν, ή να παρακολουθούν τις αναφορές, εκτός αν συγκατατεθεί σχετικά

ο αναφέρων. Την ίδια υποχρέωση έχουν και ο αναφερόμενος και κάθε τρίτο πρόσωπο που κατονομάζεται στην αναφορά. Προς τον σκοπό αυτό, οι φορείς των Κεφαλαίων Γ' και Δ' λαμβάνουν τα κατάλληλα τεχνικά και οργανωτικά μέτρα, όπως τεχνικές ψευδωνυμοποίησης, κατά την παρακολούθηση της αναφοράς και την επικοινωνία με τις αρμόδιες αρχές.

2. Κατά παρέκκλιση από την παρ. 1, η ταυτότητα του αναφέροντος και κάθε άλλη πληροφορία που αναφέρεται στην παρ. 1 μπορεί να αποκαλύπτεται μόνο στις περιπτώσεις που απαιτείται από το ενωσιακό ή εθνικό δίκαιο, στο πλαίσιο ερευνών αρμόδιων αρχών ή στο πλαίσιο δικαστικών διαδικασιών, και εφόσον αυτή είναι αναγκαία για την εξυπηρέτηση των σκοπών του παρόντος ή για τη διασφάλιση των υπερασπιστικών δικαιωμάτων του αναφερομένου.

3. Αποκαλύψεις δυνάμει της παρ. 2 γίνονται αφού προηγηθεί έγγραφη ενημέρωση του αναφέροντος σχετικά με τους λόγους αποκάλυψης της ταυτότητάς του και λοιπών εμπιστευτικών στοιχείων, εκτός αν η ενημέρωση αυτή υπονομεύει τις έρευνες ή τις δικαστικές διαδικασίες. Αδικαιολόγητη παράλειψη της ενημέρωσης συνιστά πειθαρχικό παράπτωμα, για τους υπαγόμενους σε διατάξεις πειθαρχικού δικαίου. Μετά από την ενημέρωση, ο αναφέρων δικαιούται να υποβάλει εγγράφως παρατηρήσεις, οι οποίες δεν γνωστοποιούνται σε κανέναν και δεν αναστέλλουν την αποκάλυψη. Δεν τίθενται περαιτέρω διασφαλίσεις της ταυτότητας του αναφέροντος και των πληροφοριών από τις οποίες μπορεί αυτή να συναχθεί, που προβλέπονται από ειδικές διατάξεις ενωσιακού ή εθνικού δικαίου.

4. Οι αρμόδιες αρχές, όταν λαμβάνουν αναφορές παραβιάσεων που συμπεριλαμβάνουν εμπορικά απόρρητα, μεριμνούν ώστε να μην χρησιμοποιούν ούτε να αποκαλύπτουν τα εμπορικά απόρρητα πέρα από το μέτρο που είναι αναγκαίο για την ορθή παρακολούθηση.

Άρθρο 15

Επεξεργασία δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα (άρθρο 17 της Οδηγίας)

1. Οποιαδήποτε επεξεργασία δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα δυνάμει του παρόντος, συμπεριλαμβανομένης της ανταλλαγής ή της διαβίβασης δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα από τις αρμόδιες αρχές, πραγματοποιείται σύμφωνα με τον Κανονισμό (ΕΕ) 2016/679 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 27ης Απριλίου 2016, για την προστασία των φυσικών προσώπων έναντι της επεξεργασίας των δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα και για την ελεύθερη κυκλοφορία των δεδομένων αυτών και την κατάργηση της οδηγίας 95/46/ΕΚ [Γενικός Κανονισμός για την Προστασία Δεδομένων, Γ.Κ.Π.Δ. (L 119)] και τον ν. 4624/2019 (Α' 137), με την επιφύλαξη των ειδικότερων προβλέψεων του παρόντος.

2. Κάθε επεξεργασία δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα, που λαμβάνει χώρα στο πλαίσιο του παρόντος, διενεργείται για την εκπλήρωση της υποχρέωσης καθιέρωσης διαύλων αναφορών και λήψης των αναγκαίων μέτρων για την παρακολούθησή τους κατά τα άρθρα 8 έως 12. Στην έννοια της ανωτέρω επεξεργασίας δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα υπάγεται, ιδίως, κάθε πληροφορία σχετική με παραβιάσεις στο πλαίσιο εσωτερικών και εξωτερικών αναφορών, συμπεριλαμβανομένης της ανταλλαγής ή διαβίβασής τους. Επιτρέπεται η διαβίβαση στις αρμόδιες εποπτικές και ανακριτικές αρχές των πληροφοριών που διαλαμβάνονται στις αναφορές, οι οποίες μπορούν να χρησιμοποιηθούν ως αποδεικτικά μέσα σε διοικητικές, αστικές και ποινικές έρευνες και διαδικασίες.

3. Οι φορείς του δημόσιου τομέα του άρθρου 8, οι νομικές οντότητες του άρθρου 9 και η Ε.Α.Δ. αποτελούν υπεύθυνους επεξεργασίας.

4. Ο υπεύθυνος επεξεργασίας λαμβάνει τα κατάλληλα τεχνικά και οργανωτικά μέτρα, ώστε, κατά την υποβολή και την παρακολούθηση των αναφορών, να συλλέγονται τα απαραίτητα αναγκαία και πρόσφορα για την επίτευξη των σκοπών του παρόντος δεδομένα προσωπικού χαρακτήρα. Δεδομένα προσωπικού χαρακτήρα τα οποία προφανώς δεν σχετίζονται με τον χειρισμό συγκεκριμένης αναφοράς, ή είναι υπερβολικά δεν συλλέγονται, ή εάν έχουν συλλεγεί τυχαία διαγράφονται αμελλητί.

5. Ο υπεύθυνος επεξεργασίας κατά παρέκκλιση της περ. α' της παρ. 1 του άρθρου 5, των άρθρων 12, 13, των παρ. 1 έως 4 του άρθρου 14 και του άρθρου 34 του Γ.Κ.Π.Δ. δεν παρέχει σχετική ενημέρωση για την επεξεργασία των προσωπικών δεδομένων στον αναφερόμενο και σε κάθε τρίτο πρόσωπο υπό την ιδιότητά του ως υποκειμένου των δεδομένων που κατονομάζεται στην αναφορά ή τα προσωπικά δεδομένα που προέκυψαν από μέτρα παρακολούθησης και ιδίως για την πηγή προέλευσης κατά την περ. στ' της παρ. 2 του άρθρου 14 του Γ.Κ.Π.Δ., κατ' εφαρμογή της παρ. 5 του άρθρου 14 του Γ.Κ.Π.Δ., σε συνδυασμό με το άρθρο 23 του Γ.Κ.Π.Δ., για όσο χρονικό διάστημα απαιτείται και εφόσον κριθεί αναγκαίο για τον σκοπό της πρόληψης και της αντιμετώπισης προσπαθειών παρεμπόδισης της αναφοράς, παρακώλυσης, ματαίωσης ή καθυστέρησης των μέτρων παρακολούθησης, ιδίως όσον αφορά στις έρευνες, ή προσπαθειών ταυτοποίησης των αναφερόντων, καθώς και για την προστασία τους έναντι αντιποιίνων.

6. Ο υπεύθυνος επεξεργασίας δύναται να μην ικανοποιήσει τα δικαιώματα που παρέχονται από τα άρθρα 15 έως 22 του Γ.Κ.Π.Δ., όταν ασκούνται από τα αναφερόμενα και τρίτα πρόσωπα που κατονομάζονται στην αναφορά, ή προέκυψαν από μέτρα παρακολούθησης σύμφωνα με τα οριζόμενα στην παρ. 5.

7. Στις περιπτώσεις περιορισμού των δικαιωμάτων των υποκειμένων των δεδομένων που προβλέπονται στις παρ. 5 και 6, ο υπεύθυνος επεξεργασίας λαμβάνει όλα τα αναγκαία τεχνικά και οργανωτικά μέτρα για την προστασία των δικαιωμάτων και των ελευθεριών των προσώπων. Όταν ο υπεύθυνος επεξεργασίας αρνείται την ικανοποίηση των δικαιωμάτων, χωρίς να ενημερώσει σχετικά με τον λόγο του περιορισμού, το υποκείμενο των δεδομένων δικαιούται να υποβάλλει καταγγελία στην Αρχή Προστασίας Δεδομένων Προσωπικού Χαρακτήρα (Α.Π.Δ.Π.Χ.), η οποία μπορεί να ερευνήσει τη συνδρομή των προϋποθέσεων του περιορισμού των δικαιωμάτων και να ενημερώσει σχετικά το υποκείμενο, εφόσον η ενημέρωση αυτή δεν είναι επιζήμια για την εκπλήρωση των σκοπών αυτών.

8. Ο υπεύθυνος επεξεργασίας, σε περίπτωση παραβίασης των δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα, δεν προβαίνει σε ανακοίνωσή της κατά την παρ. 1 του άρθρου 34 του Γ.Κ.Π.Δ. προς το υποκείμενο των δεδομένων, εφόσον η ανακοίνωση αυτή μπορεί να αποβεί επιζήμια για τους επιδιωκόμενους σκοπούς του παρόντος και ενημερώνει σχετικά την Α.Π.Δ.Π.Χ., η οποία μπορεί, αφού ερευνήσει τη συνδρομή των λόγων που επικαλείται, να ζητήσει τη διενέργεια της ανακοίνωσης, εφόσον κρίνει ότι δεν πληρούνται οι προϋποθέσεις για την παράλειψη της ανακοίνωσης.

Άρθρο 16

Τήρηση αρχείων των αναφορών

(παρ. 1, 2, 3 και 4 άρθρου 18 και παρ. 1 άρθρου 12 της Οδηγίας)

1. Οι αρμόδιοι φορείς των Κεφαλαίων Γ' και Δ' τηρούν αρχεία για κάθε αναφορά που παραλαμβάνουν, σύμφωνα με τις απαιτήσεις εμπιστευτικότητας που προβλέπονται στο άρθρο 14. Οι αναφορές αποθηκεύονται για εύλογο και αναγκαίο χρονικό διάστημα, προκειμένου να είναι ανακτήσιμες και να τηρηθούν οι απαιτήσεις που επιβάλλονται από τον παρόντα, το ενωσιακό ή εθνικό δίκαιο και πάντως μέχρι την ολοκλήρωση κάθε έρευνας ή δικαστικής διαδικασίας που έχει εκκινήσει ως συνέπεια της αναφοράς σε βάρος του αναφερομένου, του αναφέροντος ή τρίτων προσώπων.

2. Όταν για την υποβολή αναφοράς χρησιμοποιείται τηλεφωνική γραμμή ή άλλο σύστημα τηλεφωνικών μηνυμάτων, επιτρέπεται η καταγραφή της συνομιλίας, εφόσον ο αναφέρων έχει νομίμως συγκατατεθεί. Οι αρμόδιοι φορείς των Κεφαλαίων Γ' και Δ' έχουν το δικαίωμα να τεκμηριώσουν την προφορική υποβολή αναφοράς είτε με καταγραφή της συνομιλίας σε σταθερή και ανακτήσιμη μορφή είτε με πλήρη και ακριβή μεταγραφή της συνομιλίας, που συντάσσεται από τα μέλη του προσωπικού τα οποία είναι υπεύθυνα για τον χειρισμό της αναφοράς, παρέχοντας στον αναφέροντα τη δυνατότητα να επαληθεύσει, να διορθώσει και να συμφωνήσει με τη μεταγραφή της συνομιλίας, υπογράφοντάς την.

3. Όταν για την υποβολή αναφοράς χρησιμοποιείται τηλεφωνική γραμμή ή άλλο σύστημα τηλεφωνικών μηνυμάτων χωρίς καταγραφή της συνομιλίας, οι αρμόδιοι φορείς των Κεφαλαίων Γ' και Δ' έχουν το δικαίωμα να τεκμηριώσουν την προφορική υποβολή αναφοράς με τη μορφή επακριβών πρακτικών της συνομιλίας, τα οποία συντάσσονται από το προσωπικό που είναι υπεύθυνο για τον χειρισμό της αναφοράς, παρέχοντας στον αναφέροντα τη δυνατότητα να επαληθεύσει, να διορθώσει και να συμφωνήσει με τα πρακτικά της συνομιλίας, υπογράφοντάς τα.

4. Όταν ένα πρόσωπο ζητήσει συνάντηση με το προσωπικό των αρμόδιων φορέων των Κεφαλαίων Γ' και Δ' για να υποβάλει αναφορά σύμφωνα με την παρ. 1 του άρθρου 10 και την παρ. 1 του άρθρου 12, με την επιφύλαξη της συναίνεσης του αναφέροντος, τηρούνται πλήρη και επακριβή πρακτικά της συνάντησης σε σταθερή και ανακτήσιμη μορφή, είτε με καταγραφή της συνομιλίας σε σταθερή και ανακτήσιμη μορφή, ή με ακριβή πρακτικά της συνάντησης, που συντάσσονται από τα μέλη του προσωπικού τα οποία είναι υπεύθυνα για τον χειρισμό της αναφοράς, παρέχοντας στον αναφέροντα τη δυνατότητα να επαληθεύσει, να διορθώσει και να συμφωνήσει με τα πρακτικά της συνάντησης, υπογράφοντάς τα.

5. Σε περίπτωση άρνησης υπογραφής των πρακτικών που προβλέπονται στις παρ. 2, 3 και 4, γίνεται σχετική μνεία από τον συντάκτη του πρακτικού.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ Ζ' **ΜΕΤΡΑ ΠΡΟΣΤΑΣΙΑΣ**

Άρθρο 17 **Απαγόρευση αντιποίνων** **(άρθρο 19 της Οδηγίας)**

Οποιασδήποτε μορφής αντίποινα σε βάρος των προσώπων που αναφέρονται στο άρθρο 6 απαγορεύονται, συμπεριλαμβανομένων των απειλών και ενεργειών αντεκδίκησης. Απαγορεύονται, ιδίως, οι ακόλουθες μορφές αντιποίνων:

- α) παύση, απόλυση ή άλλα ισοδύναμα μέτρα,
- β) υποβιβασμός, παράλειψη ή στέρηση προαγωγής,
- γ) αφαίρεση καθηκόντων, αλλαγή τόπου εργασίας, μείωση μισθού, μεταβολή του ωραρίου εργασίας,
- δ) στέρηση κατάρτισης,
- ε) αρνητική αξιολόγηση επιδόσεων ή αρνητική επαγγελματική σύσταση,
- στ) επίπληξη, επιβολή πειθαρχικού ή άλλου μέτρου περιλαμβανομένης χρηματικής ποινής,
- ζ) καταναγκασμός, εκφοβισμός, παρενόχληση ή περιθωριοποίηση,
- η) διάκριση ή άδικη αντιμετώπιση,
- θ) μη μετατροπή σύμβασης προσωρινής απασχόλησης σε μόνιμη,
- ι) μη ανανέωση ή πρόωρη διακοπή σύμβασης προσωρινής απασχόλησης,
- ια) σκόπιμη βλάβη, περιλαμβανομένης προσβολής της φήμης, ιδίως στα μέσα κοινωνικής δικτύωσης, ή οικονομική ζημία, περιλαμβανομένης επιχειρηματικής ζημίας και απώλειας εισοδήματος,
- ιβ) καταχώριση σε λίστα ανεπιθύμητων («μαύρη λίστα»), βάσει τομεακής ή κλαδικής επίσημης ή ανεπίσημης συμφωνίας, που μπορεί να συνεπάγεται ότι το πρόσωπο δεν πρόκειται να βρει θέση εργασίας στον τομέα ή στον κλάδο στο μέλλον,
- ιγ) πρόωρη διακοπή ή ακύρωση σύμβασης για εμπορεύματα ή υπηρεσίες,
- ιδ) ανάκληση ή ακύρωση διπλώματος ή αδειάς,
- ιε) παραπομπή για ψυχιατρική ή ιατρική παρακολούθηση.

Άρθρο 18 **Μέτρα για την προστασία έναντι αντιποίνων** **(παρ. 2, 3, 4 και 7 άρθρου 21 της Οδηγίας)**

1. Με την επιφύλαξη του άρθρου 5 τα πρόσωπα που αναφέρονται στο άρθρο 6 δεν υπέχουν καμία ευθύνη:

α) σε σχέση με την απόκτηση πληροφοριών ή την πρόσβαση στις πληροφορίες που αναφέρονται ή αποκαλύπτονται δημόσια, υπό την προϋπόθεση ότι η εν λόγω απόκτηση ή πρόσβαση δεν συνιστά αυτοτελώς ποινικό αδίκημα, μεταξύ άλλων για δυσφήμιση, προσβολή των δικαιωμάτων πνευματικής ιδιοκτησίας, παραβίαση της υποχρέωσης τήρησης του απορρήτου, παραβίαση των κανόνων για την προστασία δεδομένων, αποκάλυψη εμπορικού απορρήτου, ούτε υποχρέωση αποζημίωσης βάσει του ιδιωτικού, δημόσιου ή συλλογικού εργατικού δικαίου, και γενικώς δεν υπέχουν καμία ευθύνη σε σχέση με την αποκάλυψη πληροφοριών, εφόσον είχαν βάσιμους λόγους να πιστεύουν ότι η αναφορά ή η δημόσια αποκάλυψη ήταν αναγκαία για να αποκαλυφθεί η παραβίαση,

β) σε περίπτωση αναφοράς ή δημόσιας αποκάλυψης πληροφοριών που περιλαμβάνουν εμπορικά απόρρητα, σχετικά με παραβιάσεις που εμπíπτουν στο πεδίο εφαρμογής του παρόντος νόμου, εφόσον η αναφορά ή η δημοσιοποίηση θεωρείται νόμιμη υπό τις προϋποθέσεις που προβλέπονται στο άρθρο 1 του ν. 4605/2019 (Α' 52).

2. Κάθε άλλη πιθανή ευθύνη των αναφερόντων που προκύπτει από πράξεις ή παραλείψεις που δεν σχετίζονται με την αναφορά ή τη δημόσια αποκάλυψη, ή δεν είναι απαραίτητες για την αποκάλυψη παραβίασης διέπεται από τις κείμενες διατάξεις.

3. Αν η αναφορά ή η δημόσια αποκάλυψη αποτελεί για τον αναφέροντα ποινική, πειθαρχική, διοικητική παράβαση ή αδικοπρακτική συμπεριφορά, κάθε ποινική, πειθαρχική, διοικητική ή αστική διαδικασία που έχει κινηθεί εναντίον του αναφέροντος για την αναφερόμενη παραβίαση αναστέλλεται μέχρι την ολοκλήρωση της διαδικασίας. Για όσο χρόνο διαρκεί η αναστολή αυτή, αναστέλλεται η παραγραφή ή αποσβεστική προθεσμία των αντιστοίχων δικαιωμάτων των προσώπων που πλήττονται από την αναφορά. Το δεύτερο εδάφιο της παρ. 2 του άρθρου 113 Π.Κ. εφαρμόζεται αναλόγως ως προς την ποινική, πειθαρχική και διοικητική ευθύνη του αναφέροντος.

4. Αναφέρων, ο οποίος είναι συμμετοχος σε παραβίαση που συνιστά ποινικό αδίκημα των άρθρων 235 έως 260, 390 και 396 Π.Κ., απαλλάσσεται από κάθε πειθαρχική και διοικητική κύρωση, αν συντρέχουν στο πρόσωπό του οι όροι των παρ. 2 και 3 του άρθρου 263Α Π.Κ..

Άρθρο 19

Μέτρα στήριξης

(παρ. 1 και 2 άρθρου 20 της Οδηγίας)

1. Τα πρόσωπα που αναφέρονται στο άρθρο 6 δικαιούνται δωρεάν παροχής νομικών συμβουλών, αναφορικά με τις διαδικασίες και τα μέσα έννομης προστασίας έναντι των αντιποίνων, ενώπιον οποιασδήποτε αρχής, καθώς και δωρεάν νομική συνδρομή, ανεξάρτητα από το αν πληρούν τους όρους του ν. 3226/2004 (Α' 24). Για τον σκοπό αυτό, το Υπουργείο Δικαιοσύνης, σε συνεργασία με τους δικηγορικούς συλλόγους της χώρας, καταρτίζει κατάλογο νομικών για την παροχή νομικής συνδρομής ειδικά στα πρόσωπα του άρθρου 6. Αν τέτοιος κατάλογος ειδικής νομικής συνδρομής δεν υπάρχει στον δικηγορικό σύλλογο όπου δικαιούται να απευθυνθεί ο δικαιούχος, η νομική συνδρομή παρέχεται από συνήγορο εγγεγραμμένο στη γενική αλφαβητική κατάσταση του οικείου δικηγορικού συλλόγου.

2. Τα πρόσωπα που αναφέρονται στο άρθρο 6 δικαιούνται δωρεάν παροχής ψυχολογικής υποστήριξης. Για τον σκοπό αυτό, το Υπουργείο Υγείας, σε συνεργασία με τους ιατρικούς συλλόγους και συλλόγους ψυχολόγων της χώρας, καταρτίζει κατάλογο ψυχιάτρων και ψυχολόγων για την παροχή ψυχολογικής υποστήριξης.

Άρθρο 20

Επανορθωτικά μέτρα

(παρ. 5 και 8 άρθρου 21 της Οδηγίας)

1. Σε περίπτωση επιβολής αντιποίνων, τα πρόσωπα του άρθρου 6, δικαιούνται αποζημίωσης για τις ζημιές που υπέστησαν. Σε περίπτωση διαδικασίας ενώπιον δικαστηρίου ή άλλης αρχής σχετικά με βλάβη την οποία υπέστησαν και εφόσον αποδεικνύουν ότι προέβησαν σε αναφορά ή σε δημόσια αποκάλυψη και υπέστησαν βλάβη, τεκμαίρεται ότι η βλάβη έγινε ως αντίποινα για την αναφορά ή τη δημόσια αποκάλυψη. Επιτρέπεται ανταπόδειξη ως προς το ότι το βλαπτικό μέτρο ήταν αντικειμενικά δικαιολογημένο και δεν ελήφθη κατά του συγκεκριμένου προσώπου εξαιτίας της αναφοράς ή της δημόσιας αποκάλυψης.
2. Μέτρα που επιβλήθηκαν κατά παράβαση του άρθρου 17 είναι άκυρα. Τα πρόσωπα του άρθρου 6, σε βάρος των οποίων ελήφθησαν τα αντίποινα, μπορούν να ζητήσουν επαναφορά των πραγμάτων στην κατάσταση που βρίσκονταν πριν από την επιβολή των αντίποινων, εφόσον αυτό είναι αντικειμενικά δυνατό και δεν καθίσταται δυσανάλογα επαχθές για τον υπόχρεο.

Άρθρο 21

Μέτρα για την προστασία των αναφερομένων (παρ. 8 άρθρου 21 και παρ. 1, 2 και 3 άρθρου 22 της Οδηγίας)

1. Οι αναφερόμενοι έχουν πρόσβαση σε όλα τα ένδικα βοηθήματα και ένδικα μέσα και απολαμβάνουν τα δικαιώματα της δίκαιης δίκης και ιδίως, το δικαίωμα πραγματικής προσφυγής σε αμερόληπτο δικαστήριο, καθώς και το τεκμήριο αθωότητας και τα δικαιώματα υπεράσπισης, συμπεριλαμβανομένου του δικαιώματος ακρόασης και του δικαιώματος πρόσβασης στον φάκελό τους.
2. Η ταυτότητα των αναφερομένων προστατεύεται καθ' όλη τη διάρκεια ερευνών που κινήθηκαν από την αναφορά ή τη δημόσια αποκάλυψη. Τα άρθρα 11, 13 και 14 για την προστασία της ταυτότητας των αναφερόντων εφαρμόζονται και για την προστασία της ταυτότητας των αναφερομένων.

Άρθρο 22

Απαγόρευση παραίτησης από δικαιώματα και μέσα έννομης προστασίας (άρθρο 24 της Οδηγίας)

Οποιαδήποτε ρήτρα ή συμφωνία με την οποία επέρχεται παραίτηση ή περιορισμός από δικαιώματα και μέσα έννομης προστασίας που προβλέπονται στον παρόντα, συμπεριλαμβανομένης και ρήτρας ή συμφωνίας διαιτησίας, είναι άκυρη ως προς το περιοριστικό αυτό αποτέλεσμα.

Άρθρο 23

Κυρώσεις (παρ. 1 και 2 άρθρου 23 της Οδηγίας)

1. Με ποινή φυλάκισης και με χρηματική ποινή τιμωρούνται τα πρόσωπα τα οποία:
 - α) παρεμποδίζουν ή αποπειρώνται να παρεμποδίσουν την υποβολή αναφοράς σε περιπτώσεις παραβιάσεων που εμπίπτουν στο πεδίο προστασίας του παρόντος,
 - β) προβαίνουν σε αντίποινα ή κινούν κακόβουλες διαδικασίες σε βάρος των προσώπων που αναφέρονται στο άρθρο 6,
 - γ) παραβιάζουν την υποχρέωση τήρησης του εμπιστευτικού χαρακτήρα της ταυτότητας των αναφερόντων κατά παράβαση του άρθρου 14.
 Για την επιμέτρηση της ποινής συνεκτιμώνται η ένταση των αντιποίνων και η βαρύτητα της παραβίασης.
2. Ευθύνη των προσώπων της παρ. 1 σύμφωνα με άλλες διατάξεις δεν αποκλείεται.

3. Με ποινή φυλάκισης δύο (2) τουλάχιστον ετών και χρηματική ποινή τιμωρούνται τα πρόσωπα τα οποία εν γνώσει τους προέβησαν σε ψευδείς αναφορές ή ψευδείς δημόσιες αποκαλύψεις.
4. Ευθύνη των προσώπων της παρ. 3 σύμφωνα με άλλες διατάξεις δεν αποκλείεται.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ Η΄ **ΕΞΟΥΣΙΟΔΟΤΙΚΕΣ ΚΑΙ ΜΕΤΑΒΑΤΙΚΕΣ ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ**

Άρθρο 24 **Εξουσιοδοτικές διατάξεις**

1. Με απόφαση του Υπουργού Εσωτερικών, η οποία εκδίδεται μετά από γνώμη του Διοικητή της Ε.Α.Δ., προσδιορίζονται και εξειδικεύονται τα προσόντα, οι αρμοδιότητες, οι υποχρεώσεις και ο τρόπος πλήρωσης της θέσης του Υ.Π.Π.Α. στους φορείς του δημόσιου τομέα σύμφωνα με το άρθρο 8, ο οποίος είναι υπάλληλος που υπηρετεί στον δημόσιο φορέα με σχέση εργασίας δημοσίου δικαίου ή ιδιωτικού δικαίου αορίστου χρόνου. Με κοινή απόφαση του Υπουργού Εσωτερικών και του κατά περίπτωση αρμόδιου Υπουργού, η οποία εκδίδεται μετά από γνώμη του Διοικητή της Ε.Α.Δ., δύναται να προβλέπονται ειδικότερα προσόντα, αρμοδιότητες, καθήκοντα και ο τρόπος πλήρωσης της θέσης του Υ.Π.Π.Α. σε φορείς του δημόσιου τομέα, εφόσον αυτό επιβάλλεται λόγω των οργανωτικών ιδιαιτεροτήτων ή του αντικειμένου του φορέα.
2. Με κοινή απόφαση του Υπουργού Δικαιοσύνης και του κατά περίπτωση αρμόδιου Υπουργού προσδιορίζονται οι Κωδικοί Αριθμοί Δραστηριότητας (Κ.Α.Δ.) των επιχειρήσεων που, λόγω της φύσης των δραστηριοτήτων τους, εμπίπτουν στο πεδίο εφαρμογής του παρόντος σύμφωνα με την παρ. 4 του άρθρου 9.
3. Με κοινή απόφαση των Υπουργών Δικαιοσύνης, Οικονομικών και Ανάπτυξης και Επενδύσεων καθορίζονται το ύψος του προστίμου της παρ. 13 του άρθρου 9 και τα κριτήρια προσδιορισμού του, καθώς και τα ειδικότερα στοιχεία που διαβιβάζονται για στατιστικούς λόγους κατά τις παρ. 11 και 12 του ίδιου άρθρου.
4. Με κοινή απόφαση των Υπουργών Δικαιοσύνης, Εργασίας και Κοινωνικών Υποθέσεων και Εσωτερικών, η οποία εκδίδεται μετά από γνώμη του Διοικητή της Ε.Α.Δ., εξειδικεύεται η διαδικασία υποβολής, παραλαβής και παρακολούθησης της αναφοράς σε φορείς του δημόσιου και ιδιωτικού τομέα κατά το άρθρο 10. Με κοινή απόφαση των Υπουργών Δικαιοσύνης, Εσωτερικών και του κατά περίπτωση αρμόδιου Υπουργού, εφόσον πρόκειται για φορέα του δημόσιου τομέα, καθορίζεται σε συγκεκριμένους φορείς ειδική διαδικασία υποβολής, παραλαβής και παρακολούθησης της αναφοράς, εφόσον αυτό επιβάλλεται λόγω των οργανωτικών ιδιαιτεροτήτων ή του αντικειμένου του φορέα.
5. Με απόφαση του Υπουργού Δικαιοσύνης, η οποία εκδίδεται κατόπιν γνώμης του Διοικητή της Ε.Α.Δ., προσδιορίζεται η διαδικασία διαβίβασης της αναφοράς από την Ε.Α.Δ. στους αρμόδιους δημόσιους φορείς, καθώς και η προθεσμία επικοινωνίας και ενημέρωσης από τους αρμόδιους δημόσιους φορείς για την εξέλιξη της αναφοράς, σύμφωνα με όσα προβλέπονται στην παρ. 6 του άρθρου 12.
6. Με κοινή απόφαση των Υπουργών Δικαιοσύνης και Ψηφιακής Διακυβέρνησης προσδιορίζονται οι όροι σύστασης και λειτουργίας της ηλεκτρονικής πλατφόρμας της παρ. 1 των άρθρων 10 και 12.

Άρθρο 25
Μεταβατικές διατάξεις
(παρ. 2 άρθρου 26 της Οδηγίας)

1. Οι επιχειρήσεις του ιδιωτικού τομέα με πενήντα (50) έως διακόσιους σαράντα εννέα (249) εργαζομένους οφείλουν να συμμορφωθούν με την υποχρέωση θέσπισης εσωτερικού διαύλου αναφοράς σύμφωνα με το άρθρο 9 έως την 1^η Δεκεμβρίου 2023 και να ενημερώσουν σχετικά εντός προθεσμίας δύο (2) μηνών από τη συμμόρφωση την Επιθεώρηση Εργασίας ή τον αρμόδιο κατά περίπτωση εποπτικό φορέα των παρ. 11 και 12 του άρθρου 9.
2. Επιχειρήσεις του ιδιωτικού τομέα με περισσότερους από διακόσιους σαράντα εννέα (249) εργαζομένους οφείλουν να συμμορφωθούν με την υποχρέωση θέσπισης εσωτερικού διαύλου αναφοράς σύμφωνα με το άρθρο 8 εντός έξι (6) μηνών από την έναρξη ισχύος του παρόντος και να ενημερώσουν εντός προθεσμίας δύο (2) μηνών από τη συμμόρφωση την Επιθεώρηση Εργασίας ή τον αρμόδιο κατά περίπτωση εποπτικό φορέα των παρ. 11 και 12 του άρθρου 9.
3. Οι φορείς του δημόσιου τομέα οφείλουν να συμμορφωθούν με την υποχρέωση θέσπισης εσωτερικού διαύλου αναφοράς σύμφωνα με το άρθρο 8 εντός έξι (6) μηνών από την έναρξη ισχύος του παρόντος.
4. Για την έναρξη της δυνατότητας υποβολής αναφοράς στην Ε.Α.Δ. εκδίδεται απόφαση του Διοικητή της, εντός έξι (6) μηνών από την έναρξη ισχύος του παρόντος.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ Θ΄
ΕΝΑΡΞΗ ΙΣΧΥΟΣ

Άρθρο 26
Έναρξη ισχύος

Η ισχύς του παρόντος νόμου αρχίζει από τη δημοσίευσή του στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως, εκτός αν προβλέπεται διαφορετικά στις επιμέρους διατάξεις του.

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ

Μέρος Ι

Α. Άρθρο 4 περ. α) υποπερ. αα) – δημόσιες συμβάσεις:

1. Διαδικαστικοί κανόνες για δημόσιες συμβάσεις και την ανάθεση συμβάσεων παραχώρησης, για την ανάθεση συμβάσεων στους τομείς της άμυνας και της ασφάλειας και για την ανάθεση συμβάσεων φορέων που δραστηριοποιούνται στους τομείς του ύδατος, της ενέργειας, των μεταφορών και των ταχυδρομικών υπηρεσιών και για κάθε άλλη σύμβαση όπως ορίζεται στις εξής πράξεις:

i) οδηγία 2014/23/ΕΕ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 26ης Φεβρουαρίου 2014, σχετικά με την ανάθεση συμβάσεων παραχώρησης (ΕΕ L 94 της 28.3.2014, σ. 1).

ii) οδηγία 2014/24/ΕΕ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 26ης Φεβρουαρίου 2014, σχετικά με τις διαδικασίες σύναψης δημοσίων συμβάσεων και την κατάργηση της οδηγίας 2004/18/ΕΚ (ΕΕ L 94 της 28.3.2014, σ. 65).

iii) οδηγία 2014/25/ΕΕ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 26ης Φεβρουαρίου 2014, σχετικά με τις διαδικασίες σύναψης συμβάσεων φορέων που δραστηριοποιούνται στους τομείς του ύδατος, της ενέργειας, των μεταφορών και των ταχυδρομικών υπηρεσιών και την κατάργηση της οδηγίας 2004/17/ΕΚ (ΕΕ L 94 της 28.3.2014, σ. 243).

iv) οδηγία 2009/81/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 13ης Ιουλίου 2009, σχετικά με τον συντονισμό των διαδικασιών σύναψης ορισμένων συμβάσεων έργων, προμηθειών και παροχής υπηρεσιών που συνάπτονται από αναθέτουσες αρχές ή αναθέτοντες φορείς στους τομείς της άμυνας και της ασφάλειας καθώς και την τροποποίηση των οδηγιών 2004/17/ΕΚ και 2004/18/ΕΚ (ΕΕ L 216 της 20.8.2009, σ. 76).

2. Διαδικασίες επανεξέτασης που ρυθμίζονται από:

i) την οδηγία 92/13/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 25ης Φεβρουαρίου 1992, για τον συντονισμό των νομοθετικών, κανονιστικών και διοικητικών διατάξεων σχετικά με την εφαρμογή των κοινοτικών κανόνων στις διαδικασίες σύναψης των συμβάσεων φορέων οι οποίοι λειτουργούν στους τομείς του ύδατος, της ενέργειας, των μεταφορών και των τηλεπικοινωνιών (ΕΕ L 76 της 23.3.1992, σ. 14),

ii) την οδηγία 89/665/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 21ης Δεκεμβρίου 1989, για τον συντονισμό των νομοθετικών, κανονιστικών και διοικητικών διατάξεων περί της εφαρμογής των διαδικασιών προσφυγής στον τομέα της σύναψης συμβάσεων κρατικών προμηθειών και δημοσίων έργων (ΕΕ L 395 της 30.12.1989, σ. 33).

Β. Άρθρο 4 περ. α) υποπερ. αβ) – χρηματοπιστωτικές υπηρεσίες, προϊόντα και αγορές και πρόληψη της νομιμοποίησης εσόδων από παράνομες δραστηριότητες και της χρηματοδότησης της τρομοκρατίας:

Κανόνες για τη θέσπιση κανονιστικού και εποπτικού πλαισίου και για την προστασία των καταναλωτών και των επενδυτών στους τομείς των χρηματοπιστωτικών υπηρεσιών και των κεφαλαιαγορών, των τραπεζών, των πιστώσεων, των επενδύσεων, των ασφαλίσεων και των αντασφαλίσεων, των επαγγελματικών ή των ατομικών συνταξιοδοτικών προϊόντων, των χρεογράφων, των επενδυτικών ταμείων, των υπηρεσιών πληρωμών στην Ένωση και των δραστηριοτήτων που απαριθμούνται στο παράρτημα Ι της οδηγίας 2013/36/ΕΕ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 26ης Ιουνίου 2013, σχετικά με την πρόσβαση στη δραστηριότητα πιστωτικών ιδρυμάτων και την προληπτική εποπτεία πιστωτικών ιδρυμάτων και επιχειρήσεων επενδύσεων, για την τροποποίηση της οδηγίας 2002/87/ΕΚ και για την κατάργηση των οδηγιών 2006/48/ΕΚ και 2006/49/ΕΚ (ΕΕ L 176 της 27.6.2013, σ. 338), όπως ορίζεται σε:

i) την οδηγία 2009/110/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 16ης Σεπτεμβρίου 2009, για την ανάληψη, άσκηση και προληπτική εποπτεία της δραστηριότητας

- ιδρύματος ηλεκτρονικού χρήματος, την τροποποίηση των οδηγιών 2005/60/EK και 2006/48/EK και την κατάργηση της οδηγίας 2000/46/EK ([EE L 267 της 10.10.2009, σ. 7](#)),
- ii) την οδηγία 2011/61/EE του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 8ης Ιουνίου 2011, σχετικά με τους διαχειριστές οργανισμών εναλλακτικών επενδύσεων και για την τροποποίηση των οδηγιών 2003/41/EK και 2009/65/EK και των κανονισμών (ΕΚ) αριθ. 1060/2009 και (ΕΕ) αριθ. 1095/2010 ([EE L 174 της 1.7.2011, σ. 1](#)),
- iii) τον κανονισμό (ΕΕ) αριθ. 236/2012 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 14ης Μαρτίου 2012, για τις ανοικτές πωλήσεις και ορισμένες πτυχές των συμβολαίων ανταλλαγής πιστωτικής αθέτησης ([EE L 86 της 24.3.2012, σ. 1](#)),
- iv) τον κανονισμό (ΕΕ) αριθ. 345/2013 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 17ης Απριλίου 2013 σχετικά με τις ευρωπαϊκές εταιρείες επιχειρηματικού κεφαλαίου ([EE L 115 της 25.4.2013, σ. 1](#)),
- v) τον κανονισμό (ΕΕ) αριθ. 346/2013 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 17ης Απριλίου 2013, σχετικά με τα ευρωπαϊκά ταμεία κοινωνικής επιχειρηματικότητας ([EE L 115 της 25.4.2013, σ. 18](#)),
- vi) την οδηγία 2014/17/EE του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 4ης Φεβρουαρίου 2014, σχετικά με τις συμβάσεις πίστωσης για καταναλωτές για ακίνητα που προορίζονται για κατοικία και την τροποποίηση των οδηγιών 2008/48/EK και 2013/36/EE και του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 1093/2010 ([EE L 60 της 28.2.2014, σ. 34](#)),
- vii) τον κανονισμό (ΕΕ) αριθ. 537/2014 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 16ης Απριλίου 2014, σχετικά με ειδικές απαιτήσεις όσον αφορά τον υποχρεωτικό έλεγχο οντοτήτων δημοσίου συμφέροντος και την κατάργηση της απόφασης 2005/909/EK της Επιτροπής ([EE L 158 της 27.5.2014, σ. 77](#)),
- viii) τον κανονισμό (ΕΕ) αριθ. 600/2014 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 15ης Μαΐου 2014, για τις αγορές χρηματοπιστωτικών μέσων και για την τροποποίηση του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 648/2012 ([EE L 173 της 12.6.2014, σ. 84](#)),
- ix) την οδηγία (ΕΕ) 2015/2366 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 25ης Νοεμβρίου 2015, σχετικά με υπηρεσίες πληρωμών στην εσωτερική αγορά, την τροποποίηση των οδηγιών 2002/65/EK, 2009/110/EK και 2013/36/EE και του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 1093/2010 και την κατάργηση της οδηγίας 2007/64/EK ([EE L 337 της 23.12.2015, σ. 35](#)),
- x) την οδηγία 2004/25/EK του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 21ης Απριλίου 2004, σχετικά με τις δημόσιες προσφορές εξαγοράς ([EE L 142 της 30.4.2004, σ. 12](#)),
- xi) την οδηγία 2007/36/EK του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 11ης Ιουλίου 2007, σχετικά με την άσκηση ορισμένων δικαιωμάτων από μετόχους εισηγμένων εταιρειών ([EE L 184 της 14.7.2007, σ. 17](#)),
- xii) την οδηγία 2004/109/EK του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 15ης Δεκεμβρίου 2004, για την εναρμόνιση των προϋποθέσεων διαφάνειας αναφορικά με την πληροφόρηση σχετικά με εκδότες των οποίων οι κινητές αξίες έχουν εισαχθεί προς διαπραγμάτευση σε ρυθμιζόμενη αγορά και για την τροποποίηση της οδηγίας 2001/34/EK ([EE L 390 της 31.12.2004, σ. 38](#)),
- xiii) τον κανονισμό (ΕΕ) 648/2012 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 4ης Ιουλίου 2012, για τα εξωχρηματιστηριακά παράγωγα, τους κεντρικούς αντισυμβαλλομένους και τα αρχεία καταγραφής συναλλαγών ([EE L 201 της 27.7.2012, σ. 1](#)),

- χίν) τον κανονισμό (ΕΕ) 2016/1011 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 8ης Ιουνίου 2016, σχετικά με τους δείκτες που χρησιμοποιούνται ως δείκτες αναφοράς σε χρηματοπιστωτικά μέσα και χρηματοπιστωτικές συμβάσεις ή για τη μέτρηση της απόδοσης επενδυτικών κεφαλαίων, και για την τροποποίηση των οδηγιών 2008/48/ΕΚ και 2014/17/ΕΕ και του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 596/2014 (ΕΕ L 171 της 29.6.2016, σ. 1),
- χν) την οδηγία 2009/138/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 25ης Νοεμβρίου 2009, σχετικά με την ανάληψη και την άσκηση δραστηριοτήτων ασφάλισης και αντασφάλισης (Φερεγγυότητα ΙΙ) (ΕΕ L 335 της 17.12.2009, σ. 1),
- χνι) την οδηγία 2014/59/ΕΕ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 15ης Μαΐου 2014, για τη θέσπιση πλαισίου για την ανάκαμψη και την εξυγίανση πιστωτικών ιδρυμάτων και επιχειρήσεων επενδύσεων και για την τροποποίηση της οδηγίας 82/891/ΕΟΚ του Συμβουλίου, των οδηγιών 2001/24/ΕΚ, 2002/47/ΕΚ, 2004/25/ΕΚ, 2005/56/ΕΚ, 2007/36/ΕΚ, 2011/35/ΕΕ, 2012/30/ΕΕ και 2013/36/ΕΕ, καθώς και των κανονισμών του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου (ΕΕ) αριθ. 1093/2010 και (ΕΕ) αριθ. 648/2012 (ΕΕ L 173 της 12.6.2014, σ. 190),
- χνii) την οδηγία 2002/87/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 16ης Δεκεμβρίου 2002, σχετικά με τη συμπληρωματική εποπτεία πιστωτικών ιδρυμάτων, ασφαλιστικών επιχειρήσεων και επιχειρήσεων επενδύσεων χρηματοπιστωτικού ομίλου ετερογενών δραστηριοτήτων και για την τροποποίηση των οδηγιών του Συμβουλίου 73/239/ΕΟΚ, 79/267/ΕΟΚ, 92/49/ΕΟΚ, 92/96/ΕΟΚ, 93/6/ΕΟΚ και 93/22/ΕΟΚ και των οδηγιών του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου 98/78/ΕΚ και 2000/12/ΕΚ (ΕΕ L 35 της 11.2.2003, σ. 1),
- χνiii) την οδηγία 2014/49/ΕΕ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 16ης Απριλίου 2014, περί των συστημάτων εγγύησης των καταθέσεων (ΕΕ L 173 της 12.6.2014, σ. 149),
- χιχ) την οδηγία 97/9/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 3ης Μαρτίου 1997, σχετικά με τα συστήματα αποζημίωσης των επενδυτών (ΕΕ L 84 της 26.3.1997, σ. 22),
- χκ) τον κανονισμό (ΕΕ) αριθ. 575/2013 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 26ης Ιουνίου 2013, σχετικά με τις απαιτήσεις προληπτικής εποπτείας για πιστωτικά ιδρύματα και επιχειρήσεις επενδύσεων και την τροποποίηση του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 648/2012 (ΕΕ L 176 της 27.6.2013, σ. 1).

Γ. Άρθρο 4 περ. α) υποπερ. αγ) – ασφάλεια των προϊόντων και συμμόρφωση:

¹ Απαιτήσεις ασφάλειας και συμμόρφωσης των προϊόντων που διατίθενται στην αγορά της Ένωσης όπως ορίζονται και ρυθμίζονται από:

- i) την οδηγία 2001/95/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 3ης Δεκεμβρίου 2001, για τη γενική ασφάλεια των προϊόντων (ΕΕ L 11 της 15.1.2002, σ. 4),
- ii) την ενωσιακή νομοθεσία εναρμόνισης σε σχέση με τα μεταποιημένα προϊόντα, συμπεριλαμβανομένων των απαιτήσεων επισήμανσης, εκτός από τα τρόφιμα, τις ζωοτροφές, τα φάρμακα που προορίζονται για ανθρώπινη και για κτηνιατρική χρήση, τα ζώα φυτά και ζώα, τα προϊόντα ανθρώπινης προέλευσης και τα προϊόντα φυτών και ζώων που σχετίζονται άμεσα με τη μελλοντική αναπαραγωγή τους, όπως απαριθμούνται στα παραρτήματα Ι και ΙΙ του κανονισμού (ΕΕ) 2019/1020 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου της 20ής Ιουνίου 2019 για την εποπτεία της αγοράς και τη συμμόρφωση των προϊόντων και την τροποποίηση της οδηγίας 2004/42/ΕΚ και των κανονισμών (ΕΚ) αριθ. 765/2008 και (ΕΕ) αριθ. 305/2011 (ΕΕ L 169 της 25.6.2019, σ. 1),

- iii) την οδηγία 2007/46/EK του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 5ης Σεπτεμβρίου 2007, για τη θέσπιση πλαισίου για την έγκριση των μηχανοκίνητων οχημάτων και των ρυμουλκούμενων τους, και των συστημάτων, κατασκευαστικών στοιχείων και χωριστών τεχνικών μονάδων που προορίζονται για τα οχήματα αυτά (οδηγία-πλαίσιο) (EE L 263 της 9.10.2007, σ. 1).
- 2. Κανόνες για την κυκλοφορία στην αγορά και χρήση ευαίσθητων και επικίνδυνων προϊόντων, όπως ορίζονται σε:
 - i) την οδηγία 2009/43/EK του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 6ης Μαΐου 2009, για την απλούστευση των όρων και προϋποθέσεων για τις μεταφορές προϊόντων συνδεδεμένων με τον τομέα της άμυνας εντός της Κοινότητας (EE L 146 της 10.6.2009, σ. 1),
 - ii) την οδηγία 91/477/EOK του Συμβουλίου, της 18ης Ιουνίου 1991, σχετικά με τον έλεγχο της απόκτησης και της κατοχής όπλων (EE L 256 της 13.9.1991, σ. 51),
 - iii) τον κανονισμό (ΕΕ) 98/2013 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 15ης Ιανουαρίου 2013, σχετικά με την κυκλοφορία στην αγορά και τη χρήση πρόδρομων ουσιών εκρηκτικών υλών (EE L 39 της 9.2.2013, σ. 1).

Δ. Άρθρο 4 περ. α) περ. αδ) – ασφάλεια των μεταφορών:

- 1. Απαιτήσεις ασφάλειας στον τομέα των σιδηροδρόμων, όπως ρυθμίζονται από την οδηγία (ΕΕ) 2016/798 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 11ης Μαΐου 2016, για την ασφάλεια των σιδηροδρόμων (αναδιατύπωση) (EE L 138 της 26.5.2016, σ. 102).
- 2. Απαιτήσεις ασφάλειας στον τομέα της πολιτικής αεροπορίας, όπως ρυθμίζονται από τον κανονισμό (ΕΕ) 996/2010 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 20ής Οκτωβρίου 2010, σχετικά με τη διερεύνηση και την πρόληψη ατυχημάτων και συμβάντων στην πολιτική αεροπορία και την κατάργηση της οδηγίας 94/56/EK (EE L 295 της 12.11.2010, σ. 35).
- 3. Απαιτήσεις ασφάλειας στον τομέα των οδικών μεταφορών, όπως ρυθμίζονται από:
 - i) την οδηγία 2008/96/EK του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 19ης Νοεμβρίου 2008, για τη διαχείριση της ασφάλειας των οδικών υποδομών (EE L 319 της 29.11.2008, σ. 59),
 - ii) την οδηγία 2004/54/EK του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 29ης Απριλίου 2004, σχετικά με τις ελάχιστες απαιτήσεις ασφαλείας για τις σήραγγες του διευρωπαϊκού οδικού δικτύου (EE L 167 της 30.4.2004, σ. 39),
 - iii) τον κανονισμό (ΕΚ) 1071/2009 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 21ης Οκτωβρίου 2009, σχετικά με τη θέσπιση κοινών κανόνων όσον αφορά τους όρους που πρέπει να πληρούνται για την άσκηση του επαγγέλματος του οδικού μεταφορέα και για την κατάργηση της οδηγίας 96/26/EK του Συμβουλίου (EE L 300 της 14.11.2009, σ. 51).
- 4. Απαιτήσεις ασφάλειας στον τομέα των θαλάσσιων μεταφορών, όπως ρυθμίζονται από:
 - i) τον κανονισμό (ΕΚ) 391/2009 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 23ης Απριλίου 2009, σχετικά με κοινούς κανόνες και πρότυπα για τους οργανισμούς επιθεώρησης και ελέγχου πλοίων (EE L 131 της 28.5.2009, σ. 11),
 - ii) τον κανονισμό (ΕΚ) 392/2009 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 23ης Απριλίου 2009, σχετικά με την ευθύνη των μεταφορέων που εκτελούν θαλάσσιες μεταφορές επιβατών, σε περίπτωση ατυχήματος (EE L 131 της 28.5.2009, σ. 24),
 - iii) την οδηγία 2014/90/ΕΕ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 23ης Ιουλίου 2014, σχετικά με τον εξοπλισμό πλοίων και για την κατάργηση της οδηγίας 96/98/EK του Συμβουλίου (EE L 257 της 28.8.2014, σ. 146),

- iv) την οδηγία 2009/18/EK του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 23ης Απριλίου 2009, για τον καθορισμό των θεμελιωδών αρχών που διέπουν τη διερεύνηση των ατυχημάτων στον τομέα των θαλάσσιων μεταφορών και για την τροποποίηση της οδηγίας 1999/35/EK του Συμβουλίου και της οδηγίας 2002/59/EK του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου ([EE L 131 της 28.5.2009, σ. 114](#)),
 - v) την οδηγία 2008/106/EK του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 19ης Νοεμβρίου 2008, για το ελάχιστο επίπεδο εκπαίδευσης των ναυτικών ([EE L 323 της 3.12.2008, σ. 33](#)),
 - vi) την οδηγία 98/41/EK του Συμβουλίου, της 18ης Ιουνίου 1998, σχετικά με την καταγραφή των ατόμων που ταξιδεύουν με επιβατηγά πλοία που εκτελούν δρομολόγια προς ή από λιμένες των κρατών μελών της Κοινότητας ([EE L 188 της 2.7.1998, σ. 35](#)),
 - vii) την οδηγία 2001/96/EK του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 4ης Δεκεμβρίου 2001, σχετικά με τον καθορισμό εναρμονισμένων απαιτήσεων και διαδικασιών για την ασφαλή φόρτωση και εκφόρτωση των φορτηγών πλοίων μεταφοράς φορτίου χύδην ([EE L 13 της 16.1.2002, σ. 9](#)).
5. Απαιτήσεις ασφάλειας, όπως ρυθμίζονται από την οδηγία 2008/68/EK του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 24ης Σεπτεμβρίου 2008, σχετικά με τις εσωτερικές μεταφορές επικίνδυνων εμπορευμάτων ([EE L 260 της 30.9.2008, σ. 13](#)).

Ε. Άρθρο 4 περ. α) υποπερ. αε) – προστασία του περιβάλλοντος:

1. Οποιοδήποτε ποινικό αδίκημα κατά της προστασίας του περιβάλλοντος όπως ρυθμίζεται από την οδηγία 2008/99/EK του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 19ης Νοεμβρίου 2008, σχετικά με την προστασία του περιβάλλοντος μέσω του ποινικού δικαίου ([EE L 328 της 6.12.2008, σ. 28](#)) ή οποιαδήποτε παράνομη συμπεριφορά η οποία παραβιάζει τη νομοθεσία που ορίζεται στα παραρτήματα της οδηγίας 2008/99/EK.
2. Κανόνες για περιβάλλον και κλίμα, όπως ορίζονται σε:
 - i) την οδηγία 2003/87/EK του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 13ης Οκτωβρίου 2003, σχετικά με τη θέσπιση συστήματος εμπορίας δικαιωμάτων εκπομπής αερίων θερμοκηπίου εντός της Κοινότητας και την τροποποίηση της οδηγίας 96/61/EK του Συμβουλίου ([EE L 275 της 25.10.2003, σ. 32](#)),
 - ii) την οδηγία 2009/28/EK του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 23ης Απριλίου 2009, σχετικά με την προώθηση της χρήσης ενέργειας από ανανεώσιμες πηγές και την τροποποίηση και τη συνακόλουθη κατάργηση των οδηγιών 2001/77/EK και 2003/30/EK ([EE L 140 της 5.6.2009, σ. 16](#)),
 - iii) την οδηγία 2012/27/EE του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 25ης Οκτωβρίου 2012, για την ενεργειακή απόδοση, την τροποποίηση των οδηγιών 2009/125/EK και 2010/30/EE και την κατάργηση των οδηγιών 2004/8/EK και 2006/32/EK ([EE L 315 της 14.11.2012, σ. 1](#)),
 - iv) τον κανονισμό (ΕΕ) 525/2013 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 21ης Μαΐου 2013, σχετικά με μηχανισμό παρακολούθησης και υποβολής εκθέσεων σχετικά με τις εκπομπές αερίων του θερμοκηπίου και άλλων πληροφοριών σε εθνικό και ενωσιακό επίπεδο που αφορούν την αλλαγή του κλίματος και την κατάργηση της απόφασης αριθ. 280/2004/EK ([EE L 165 της 18.6.2013, σ. 13](#)),
 - v) την οδηγία (ΕΕ) 2018/2001 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου της 11ης Δεκεμβρίου 2018 για την προώθηση της χρήσης ενέργειας από ανανεώσιμες πηγές ([EE L 328 της 21.12.2018, σ. 82](#)).
3. Κανόνες για τη βιώσιμη ανάπτυξη και διαχείριση των αποβλήτων, όπως ορίζονται σε:

- i) την οδηγία 2008/98/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 19ης Νοεμβρίου 2008, για τα απόβλητα και την κατάργηση ορισμένων οδηγιών (ΕΕ L 312 της 22.11.2008, σ. 3),
- ii) τον κανονισμό (ΕΕ) 1257/2013 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 20ής Νοεμβρίου 2013, για την ανακύκλωση των πλοίων και την τροποποίηση του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1013/2006 και της οδηγίας 2009/16/ΕΚ (ΕΕ L 330 της 10.12.2013, σ. 1),
- iii) τον κανονισμό (ΕΕ) 649/2012 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 4ης Ιουλίου 2012, σχετικά με τις εξαγωγές και εισαγωγές επικίνδυνων χημικών προϊόντων (ΕΕ L 201 της 27.7.2012, σ. 60).
4. Κανόνες για την ατμοσφαιρική και θαλάσσια ρύπανση και ηχορύπανση, όπως ορίζονται σε:
- i) την οδηγία 1999/94/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 13ης Δεκεμβρίου 1999, για τις πληροφορίες που πρέπει να τίθενται στη διάθεση των καταναλωτών σχετικά με την οικονομία καυσίμου και τις εκπομπές CO₂ όσον αφορά την εμπορία νέων επιβατηγών αυτοκινήτων (ΕΕ L 12 της 18.1.2000, σ. 16),
- ii) την οδηγία 2001/81/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 23ης Οκτωβρίου 2001, σχετικά με εθνικά ανώτατα όρια εκπομπών για ορισμένους ατμοσφαιρικούς ρύπους (ΕΕ L 309 της 27.11.2001, σ. 22),
- iii) την οδηγία 2002/49/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 25ης Ιουνίου 2002, σχετικά με την αξιολόγηση και τη διαχείριση του περιβαλλοντικού θορύβου (ΕΕ L 189 της 18.7.2002, σ. 12),
- iv) τον κανονισμό (ΕΚ) 782/2003 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 14ης Απριλίου 2003, για την απαγόρευση οργανοκασσιτερικών ενώσεων σε πλοία (ΕΕ L 115 της 9.5.2003, σ. 1),
- v) την οδηγία 2004/35/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 21ης Απριλίου 2004, σχετικά με την περιβαλλοντική ευθύνη όσον αφορά την πρόληψη και την αποκατάσταση περιβαλλοντικής ζημίας (ΕΕ L 143 της 30.4.2004, σ. 56),
- vi) την οδηγία 2005/35/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 7ης Σεπτεμβρίου 2005, σχετικά με τη ρύπανση από τα πλοία και τη θέσπιση κυρώσεων για παραβάσεις (ΕΕ L 255 της 30.9.2005, σ. 11),
- vii) τον κανονισμό (ΕΚ) 166/2006 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 18ης Ιανουαρίου 2006, για τη σύσταση ευρωπαϊκού μητρώου έκλυσης και μεταφοράς ρύπων και για την τροποποίηση των οδηγιών 91/689/ΕΟΚ και 96/61/ΕΚ του Συμβουλίου (ΕΕ L 33 της 4.2.2006, σ. 1),
- viii) την οδηγία 2009/33/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 23ης Απριλίου 2009, σχετικά με την προώθηση καθαρών και ενεργειακά αποδοτικών οχημάτων οδικών μεταφορών (ΕΕ L 120 της 15.5.2009, σ. 5),
- ix) τον κανονισμό (ΕΚ) 443/2009 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 23ης Απριλίου 2009, σχετικά με τα πρότυπα επιδόσεων για τις εκπομπές από τα καινούργια επιβατικά αυτοκίνητα, στο πλαίσιο της ολοκληρωμένης προσέγγισης της Κοινότητας για τη μείωση των εκπομπών CO₂ από ελαφρά οχήματα (ΕΕ L 140 της 5.6.2009, σ. 1),
- x) τον κανονισμό (ΕΚ) 1005/2009 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 16ης Σεπτεμβρίου 2009, για τις ουσίες που καταστρέφουν τη στιβάδα του όζοντος (ΕΕ L 286 της 31.10.2009, σ. 1),
- xi) την οδηγία 2009/126/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 21ης Οκτωβρίου 2009, σχετικά με τη φάση II της ανάκτησης ατμών βενζίνης κατά τη διάρκεια

- του ανεφοδιασμού μηχανοκίνητων οχημάτων σε πρατήρια καυσίμων (EE L 285 της 31.10.2009, σ. 36),
- xii) τον κανονισμό (ΕΕ) 510/2011 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 11ης Μαΐου 2011, σχετικά με τα πρότυπα επιδόσεων για τις εκπομπές από τα καινούργια ελαφρά επαγγελματικά οχήματα όσον αφορά τις εκπομπές, στο πλαίσιο της ολοκληρωμένης προσέγγισης της Ένωσης για τη μείωση των εκπομπών CO₂ από ελαφρά οχήματα (EE L 145 της 31.5.2011, σ. 1),
- xiii) την οδηγία 2014/94/ΕΕ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 22ας Οκτωβρίου 2014, για την ανάπτυξη υποδομών εναλλακτικών καυσίμων (EE L 307 της 28.10.2014, σ. 1),
- xiv) τον κανονισμό (ΕΕ) 2015/757 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 29ης Απριλίου 2015, για την παρακολούθηση, την υποβολή εκθέσεων και επαλήθευση των εκπομπών διοξειδίου του άνθρακα από θαλάσσιες μεταφορές και για την τροποποίηση της οδηγίας 2009/16/ΕΚ (EE L 123 της 19.5.2015, σ. 55),
- xv) την οδηγία (ΕΕ) 2015/2193 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 25ης Νοεμβρίου 2015, για τον περιορισμό των εκπομπών ορισμένων ρύπων στην ατμόσφαιρα από μεσαίου μεγέθους μονάδες καύσης (EE L 313 της 28.11.2015, σ. 1).
5. Κανόνες για την προστασία και διαχείριση των υδάτων και του εδάφους, όπως ορίζονται σε:
- i) την οδηγία 2007/60/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 23ης Οκτωβρίου 2007, για την αξιολόγηση και τη διαχείριση των κινδύνων πλημμύρας (EE L 288 της 6.11.2007, σ. 27),
- ii) την οδηγία 2008/105/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 16ης Δεκεμβρίου 2008, σχετικά με πρότυπα ποιότητας περιβάλλοντος στον τομέα της πολιτικής των υδάτων καθώς και σχετικά με την τροποποίηση και τη συνακόλουθη κατάργηση των οδηγιών του Συμβουλίου 82/176/ΕΟΚ, 83/513/ΕΟΚ, 84/156/ΕΟΚ, 84/491/ΕΟΚ και 86/280/ΕΟΚ και την τροποποίηση της οδηγίας 2000/60/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου (EE L 348 της 24.12.2008, σ. 84),
- iii) την οδηγία 2011/92/ΕΕ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 13ης Δεκεμβρίου 2011, για την εκτίμηση των επιπτώσεων ορισμένων σχεδίων δημοσίων και ιδιωτικών έργων στο περιβάλλον (EE L 26 της 28.1.2012, σ. 1).
6. Κανόνες σχετικά με την προστασία της φύσης και της βιοποικιλότητας, όπως ορίζονται σε:
- i) τον κανονισμό (ΕΚ) 1936/2001 του Συμβουλίου, της 27ης Σεπτεμβρίου 2001, περί ορισμένων μέτρων ελέγχου των δραστηριοτήτων αλιείας των άκρως μεταναστευτικών ειδών ιχθύων (EE L 263 της 3.10.2001, σ. 1),
- ii) τον κανονισμό (ΕΚ) 812/2004 του Συμβουλίου, της 26ης Απριλίου 2004, για τη θέσπιση μέτρων σχετικά με παρεμπόδιοντα αλιεύματα κητοειδών κατά την αλιεία και για την τροποποίηση του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 88/98 (EE L 150 της 30.4.2004, σ. 12),
- iii) τον κανονισμό (ΕΚ) 1007/2009 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 16ης Σεπτεμβρίου 2009, περί εμπορίου προϊόντων φώκιας (EE L 286 της 31.10.2009, σ. 36),
- iv) τον κανονισμό (ΕΚ) 734/2008 του Συμβουλίου, της 15ης Ιουλίου 2008, για την προστασία ευπαθών θαλάσσιων οικοσυστημάτων της ανοικτής θάλασσας από τις δυσμενείς συνέπειες της χρήσης αλιευτικών εργαλείων βυθού (EE L 201 της 30.7.2008, σ. 8),
- v) την οδηγία 2009/147/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 30ής Νοεμβρίου 2009, περί της διατηρήσεως των αγρίων πτηνών (EE L 20 της 26.1.2010, σ. 7),

- vi) τον κανονισμό (ΕΕ) 995/2010 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 20ής Οκτωβρίου 2010, για τη θέσπιση των υποχρεώσεων των φορέων εκμετάλλευσης που διαθέτουν ξυλεία και προϊόντα ξυλείας στην αγορά (ΕΕ L 295 της 12.11.2010, σ. 23),
- vii) τον κανονισμό (ΕΕ) 1143/2014 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 22ας Οκτωβρίου 2014, για την πρόληψη και διαχείριση της εισαγωγής και εξάπλωσης χωροκατακτητικών ξένων ειδών (ΕΕ L 317 της 4.11.2014, σ. 35).
7. Κανόνες για τα χημικά προϊόντα, όπως ορίζονται στον κανονισμό (ΕΚ) 1907/2006 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 18ης Δεκεμβρίου 2006, για την καταχώριση, την αξιολόγηση, την αδειοδότηση και τους περιορισμούς των χημικών προϊόντων (REACH) και για την ίδρυση του Ευρωπαϊκού Οργανισμού Χημικών Προϊόντων καθώς και για την τροποποίηση της οδηγίας 1999/45/ΕΚ και για την κατάργηση του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 793/93 του Συμβουλίου και του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1488/94 της Επιτροπής καθώς και της οδηγίας 76/769/ΕΟΚ του Συμβουλίου και των οδηγιών της Επιτροπής 91/155/ΕΟΚ, 93/67/ΕΟΚ, 93/105/ΕΚ και 2000/21/ΕΚ (ΕΕ L 396 της 30.12.2006, σ. 1).
8. Κανόνες σχετικά με τα βιολογικά προϊόντα, όπως ορίζονται στον κανονισμό (ΕΕ) 2018/848 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 30ής Μαΐου 2018, για τη βιολογική παραγωγή και την επισήμανση των βιολογικών προϊόντων και για την κατάργηση του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 834/2007 του Συμβουλίου (ΕΕ L 150 της 14.6.2018, σ. 1).

ΣΤ. Άρθρο 4 περ. α) υποπερ. αστ) – προστασία από την ακτινοβολία και πυρηνική ασφάλεια

Κανόνες για την πυρηνική ασφάλεια, όπως ορίζονται σε:

- i) την οδηγία 2009/71/Ευρατόμ του Συμβουλίου, της 25ης Ιουνίου 2009, περί θεσπίσεως κοινοτικού πλαισίου για την πυρηνική ασφάλεια πυρηνικών εγκαταστάσεων (ΕΕ L 172 της 2.7.2009, σ. 18),
- ii) την οδηγία 2013/51/Ευρατόμ του Συμβουλίου, της 22ας Οκτωβρίου 2013, περί θεσπίσεως απαιτήσεων προστασίας της υγείας του πληθυσμού από ραδιενεργές ουσίες που περιέχονται στο νερό ανθρώπινης κατανάλωσης (ΕΕ L 296 της 7.11.2013, σ. 12),
- iii) την οδηγία 2013/59/Ευρατόμ του Συμβουλίου, της 5ης Δεκεμβρίου 2013, για τον καθορισμό βασικών προτύπων ασφαλείας για την προστασία από τους κινδύνους που προκύπτουν από ιοντίζουσες ακτινοβολίες και την κατάργηση των οδηγιών 89/618/Ευρατόμ, 90/641/Ευρατόμ, 96/29/Ευρατόμ, 97/43/Ευρατόμ και 2003/122/Ευρατόμ (ΕΕ L 13 της 17.1.2014, σ. 1),
- iv) την οδηγία 2011/70/Ευρατόμ του Συμβουλίου, της 19ης Ιουλίου 2011, η οποία θεσπίζει κοινοτικό πλαίσιο για την υπεύθυνη και ασφαλή διαχείριση αναλωμένων καυσίμων και ραδιενεργών αποβλήτων (ΕΕ L 199 της 2.8.2011, σ. 48),
- v) την οδηγία 2006/117/Ευρατόμ του Συμβουλίου, της 20ής Νοεμβρίου 2006, σχετικά με την επιτήρηση και τον έλεγχο των αποστολών ραδιενεργών αποβλήτων και αναλωμένου πυρηνικού καυσίμου (ΕΕ L 337 της 5.12.2006, σ. 21),
- vi) τον κανονισμό (Ευρατόμ) 2016/52 του Συμβουλίου, της 15ης Ιανουαρίου 2016, για τον καθορισμό μέγιστων επιτρεπτών επιπέδων ραδιορρύπανσης των τροφίμων και των ζωοτροφών κατόπιν πυρηνικού ατυχήματος ή άλλου έκτακτου ραδιολογικού συμβάντος και την κατάργηση του κανονισμού (Ευρατόμ) αριθ. 3954/87 και των κανονισμών της Επιτροπής (Ευρατόμ) αριθ. 944/89 και (Ευρατόμ) αριθ. 770/90 (ΕΕ L 13 της 20.1.2016, σ. 2),
- vii) τον κανονισμό (Ευρατόμ) 1493/93 του Συμβουλίου της 8ης Ιουνίου 1993 για τις αποστολές ραδιενεργών ουσιών μεταξύ κρατών μελών (ΕΕ L 148 της 19.6.1993, σ. 1).

Ζ. Άρθρο 4 παρ. α υποπερ. αζ) – ασφάλεια των τροφίμων και των ζωοτροφών, υγεία και καλή μεταχείριση των ζώων:

1. Νομοθεσία της Ένωσης για τα τρόφιμα και τις ζωοτροφές που διέπεται από τις γενικές αρχές και απαιτήσεις όπως ορίζονται στον κανονισμό (ΕΚ) 178/2002 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 28ης Ιανουαρίου 2002, για τον καθορισμό των γενικών αρχών και απαιτήσεων της νομοθεσίας για τα τρόφιμα, για την ίδρυση της Ευρωπαϊκής Αρχής για την Ασφάλεια των Τροφίμων και τον καθορισμό διαδικασιών σε θέματα ασφαλείας των τροφίμων ([ΕΕ L 31 της 1.2.2002, σ. 1](#)).
2. Υγεία των ζώων, όπως ρυθμίζεται από:
 - i) τον κανονισμό (ΕΕ) 2016/429 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 9ης Μαρτίου 2016, σχετικά με τις μεταδοτικές νόσους των ζώων και για την τροποποίηση και την κατάργηση ορισμένων πράξεων στον τομέα της υγείας των ζώων («νόμος για την υγεία των ζώων») ([ΕΕ L 84 της 31.3.2016, σ. 1](#)),
 - ii) τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 1069/2009 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 21ης Οκτωβρίου 2009, περί υγειονομικών κανόνων για ζωικά υποπροϊόντα και παράγωγα προϊόντα που δεν προορίζονται για κατανάλωση από τον άνθρωπο και για την κατάργηση του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1774/2002 (κανονισμός για τα ζωικά υποπροϊόντα) ([ΕΕ L 300 της 14.11.2009, σ. 1](#)).
3. Κανονισμός (ΕΕ) 2017/625 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 15ης Μαρτίου 2017, για τους επίσημους ελέγχους και τις άλλες επίσημες δραστηριότητες που διενεργούνται με σκοπό τη διασφάλιση της εφαρμογής της νομοθεσίας για τα τρόφιμα και τις ζωοτροφές και των κανόνων για την υγεία και την καλή μεταχείριση των ζώων, την υγεία των φυτών και τα φυτοπροστατευτικά προϊόντα, για την τροποποίηση των κανονισμών του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου (ΕΚ) αριθ. 999/2001, (ΕΚ) αριθ. 396/2005, (ΕΚ) αριθ. 1069/2009, (ΕΚ) αριθ. 1107/2009, (ΕΕ) αριθ. 1151/2012, (ΕΕ) αριθ. 652/2014, (ΕΕ) 2016/429 και (ΕΕ) 2016/2031, των κανονισμών του Συμβουλίου (ΕΚ) αριθ. 1/2005 και (ΕΚ) αριθ. 1099/2009 και των οδηγιών του Συμβουλίου 98/58/ΕΚ, 1999/74/ΕΚ, 2007/43/ΕΚ, 2008/119/ΕΚ και 2008/120/ΕΚ και για την κατάργηση των κανονισμών του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου (ΕΚ) αριθ. 854/2004 και (ΕΚ) αριθ. 882/2004, των οδηγιών του Συμβουλίου 89/608/ΕΟΚ, 89/662/ΕΟΚ, 90/425/ΕΟΚ, 91/496/ΕΟΚ, 96/23/ΕΚ, 96/93/ΕΚ και 97/78/ΕΚ και της απόφασης 92/438/ΕΟΚ του Συμβουλίου (κανονισμός για τους επίσημους ελέγχους) ([ΕΕ L 95 της 7.4.2017, σ. 1](#)).
4. Κανόνες και πρότυπα σχετικά με την προστασία και καλή διαβίωση των ζώων, όπως ορίζονται σε:
 - i) την οδηγία 98/58/ΕΚ του Συμβουλίου, της 20ής Ιουλίου 1998, σχετικά με την προστασία των ζώων στα εκτροφεία ([ΕΕ L 221 της 8.8.1998, σ. 23](#)),
 - ii) τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 1/2005 του Συμβουλίου, της 22ας Δεκεμβρίου 2004, για την προστασία των ζώων κατά τη μεταφορά και συναφείς δραστηριότητες και για την τροποποίηση των οδηγιών 64/432/ΕΟΚ και 93/119/ΕΚ και του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1255/97 ([ΕΕ L 3 της 5.1.2005, σ. 1](#)),
 - iii) τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 1099/2009 του Συμβουλίου, της 24ης Σεπτεμβρίου 2009, για την προστασία των ζώων κατά τη θανάτωσή τους ([ΕΕ L 303 της 18.11.2009, σ. 1](#)),
 - iv) την οδηγία 1999/22/ΕΚ, της 29ης Μαρτίου 1999, για τη διατήρηση άγριων ζώων στους ζωολογικούς κήπους ([ΕΕ L 94 της 9.4.1999, σ. 24](#)),
 - v) την οδηγία 2010/63/ΕΕ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 22ας Σεπτεμβρίου 2010, περί προστασίας των ζώων που χρησιμοποιούνται για επιστημονικούς σκοπούς ([ΕΕ L 276 της 20.10.2010, σ. 33](#)).

Η. Άρθρο 4 περ. α) υποπερ. αη) – δημόσια υγεία:

1. Μέτρα για τον καθορισμό υψηλών προδιαγραφών ποιότητας και ασφάλειας για τα όργανα και τις ουσίες ανθρώπινης προέλευσης, όπως ρυθμίζονται από:
 - i) την οδηγία 2002/98/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 27ης Ιανουαρίου 2003, για τη θέσπιση προτύπων ποιότητας και ασφάλειας για τη συλλογή, τον έλεγχο, την επεξεργασία, την αποθήκευση και τη διανομή ανθρώπινου αίματος και συστατικών του αίματος και για την τροποποίηση της οδηγίας 2001/83/ΕΚ ([ΕΕ L 33 της 8.2.2003, σ. 30](#)),
 - ii) την οδηγία 2004/23/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 31ης Μαρτίου 2004, για τη θέσπιση προτύπων ποιότητας και ασφάλειας για τη δωρεά, την προμήθεια, τον έλεγχο, την επεξεργασία, τη συντήρηση, την αποθήκευση και τη διανομή ανθρώπινων ιστών και κυττάρων ([ΕΕ L 102 της 7.4.2004, σ. 48](#)),
 - iii) την οδηγία 2010/53/ΕΕ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 7ης Ιουλίου 2010, σχετικά με τα πρότυπα ποιότητας και ασφάλειας των ανθρώπινων οργάνων που προορίζονται για μεταμόσχευση ([ΕΕ L 207 της 6.8.2010, σ. 14](#)).
2. Μέτρα για τον καθορισμό υψηλών προδιαγραφών ποιότητας και ασφάλειας για τα φάρμακα και τα τεχνολογικά προϊόντα που προορίζονται για ιατρική χρήση, όπως ρυθμίζονται από:
 - i) τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 141/2000 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 16ης Δεκεμβρίου 1999, για τα ορφανά φάρμακα ([ΕΕ L 18 της 22.1.2000, σ. 1](#)),
 - ii) την οδηγία 2001/83/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 6ης Νοεμβρίου 2001, περί κοινοτικού κώδικος για τα φάρμακα που προορίζονται για ανθρώπινη χρήση ([ΕΕ L 311 της 28.11.2001, σ. 67](#)),
 - iii) τον κανονισμό (ΕΕ) 2019/6 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 11ης Δεκεμβρίου 2018, για τα κτηνιατρικά φάρμακα και για την κατάργηση της οδηγίας 2001/82/ΕΚ ([ΕΕ L 4 της 7.1.2019, σ. 43](#)),
 - iv) τον κανονισμό (ΕΚ) 726/2004 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 31ης Μαρτίου 2004, για τη θέσπιση κοινοτικών διαδικασιών χορήγησης άδειας και εποπτείας όσον αφορά τα φάρμακα που προορίζονται για ανθρώπινη και για κτηνιατρική χρήση και για τη σύσταση Ευρωπαϊκού Οργανισμού Φαρμάκων ([ΕΕ L 136 της 30.4.2004, σ. 1](#)),
 - v) τον κανονισμό (ΕΚ) 1901/2006 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 12ης Δεκεμβρίου 2006, για τα παιδιατρικά φάρμακα και για την τροποποίηση του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 1768/92, της οδηγίας 2001/20/ΕΚ, της οδηγίας 2001/83/ΕΚ και του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 726/2004 ([ΕΕ L 378 της 27.12.2006, σ. 1](#)),
 - vi) τον κανονισμό (ΕΚ) 1394/2007 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 13ης Νοεμβρίου 2007, για τα φάρμακα προηγμένων θεραπειών και για την τροποποίηση της οδηγίας 2001/83/ΕΚ και του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 726/2004 ([ΕΕ L 324 της 10.12.2007, σ. 121](#)),
 - vii) τον κανονισμό (ΕΕ) 536/2014 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 16ης Απριλίου 2014, για τις κλινικές δοκιμές φαρμάκων που προορίζονται για τον άνθρωπο και για την κατάργηση της οδηγίας 2001/20/ΕΚ ([ΕΕ L 158 της 27.5.2014, σ. 1](#)).
3. Δικαιώματα των ασθενών, όπως ρυθμίζονται από την οδηγία 2011/24/ΕΕ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 9ης Μαρτίου 2011, περί εφαρμογής των δικαιωμάτων των ασθενών στο πλαίσιο της διασυνοριακής υγειονομικής περίθαλψης ([ΕΕ L 88 της 4.4.2011, σ. 45](#)).
4. Κατασκευή, παρουσίαση και πώληση προϊόντων καπνού και συναφών προϊόντων, όπως ρυθμίζονται από την οδηγία 2014/40/ΕΕ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 3ης Απριλίου 2014, για την προσέγγιση των νομοθετικών, κανονιστικών

και διοικητικών διατάξεων των κρατών μελών σχετικά με την κατασκευή, την παρουσίαση και την πώληση προϊόντων καπνού και συναφών προϊόντων και την κατάργηση της οδηγίας 2001/37/ΕΚ (ΕΕ L 127 της 29.4.2014, σ. 1).

Θ. Άρθρο 4 περ. α) υποπερ. αθ) – προστασία των καταναλωτών:

Δικαιώματα των καταναλωτών και προστασία των καταναλωτών, όπως ρυθμίζονται από:

- i) την οδηγία 98/6/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 16ης Φεβρουαρίου 1998, περί της προστασίας των καταναλωτών όσον αφορά την αναγραφή των τιμών των προϊόντων που προσφέρονται στους καταναλωτές (ΕΕ L 80 της 18.3.1998, σ. 27),
- ii) την οδηγία (ΕΕ) 2019/770 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 20ής Μαΐου 2019, σχετικά με ορισμένες πτυχές που αφορούν τις συμβάσεις για την προμήθεια ψηφιακού περιεχομένου και ψηφιακών υπηρεσιών (ΕΕ L 136 της 22.5.2019, σ. 1),
- iii) την οδηγία (ΕΕ) 2019/771 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 20ής Μαΐου 2019, σχετικά με ορισμένες πτυχές που αφορούν τις συμβάσεις για τις πωλήσεις αγαθών, την τροποποίηση του κανονισμού (ΕΕ) 2017/2394 και της οδηγίας 2009/22/ΕΚ, και την κατάργηση της οδηγίας 1999/44/ΕΚ (ΕΕ L 136 της 22.5.2019, σ. 28),
- iv) την οδηγία 1999/44/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 25ης Μαΐου 1999, σχετικά με ορισμένες πτυχές της πώλησης και των εγγυήσεων καταναλωτικών αγαθών (ΕΕ L 171 της 7.7.1999, σ. 12),
- v) την οδηγία 2002/65/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 23ης Σεπτεμβρίου 2002, σχετικά με την εξ αποστάσεως εμπορία χρηματοοικονομικών υπηρεσιών προς τους καταναλωτές και την τροποποίηση των οδηγιών 90/619/ΕΟΚ του Συμβουλίου, 97/7/ΕΚ και 98/27/ΕΚ (ΕΕ L 271 της 9.10.2002, σ. 16),
- vi) την οδηγία 2005/29/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 11ης Μαΐου 2005, για τις αθέμιτες εμπορικές πρακτικές των επιχειρήσεων προς τους καταναλωτές στην εσωτερική αγορά και για την τροποποίηση της οδηγίας 84/450/ΕΟΚ του Συμβουλίου, των οδηγιών 97/7/ΕΚ, 98/27/ΕΚ, 2002/65/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου και του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 2006/2004 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου («Οδηγία για τις αθέμιτες εμπορικές πρακτικές») (ΕΕ L 149 της 11.6.2005, σ. 22),
- vii) την οδηγία 2008/48/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 23ης Απριλίου 2008, για τις συμβάσεις καταναλωτικής πίστης και την κατάργηση της οδηγίας 87/102/ΕΟΚ του Συμβουλίου, ΕΕ L 133 της 22.5.2008, σ. 66),
- viii) την οδηγία 2011/83/ΕΕ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 25ης Οκτωβρίου 2011, σχετικά με τα δικαιώματα των καταναλωτών, την τροποποίηση της οδηγίας 93/13/ΕΟΚ του Συμβουλίου και της οδηγίας 1999/44/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου και την κατάργηση της οδηγίας 85/577/ΕΟΚ του Συμβουλίου και της οδηγίας 97/7/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου (ΕΕ L 304 της 22.11.2011, σ. 64),
- ix) την οδηγία 2014/92/ΕΕ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 23ης Ιουλίου 2014, για τη συγκρισιμότητα των τελών που συνδέονται με λογαριασμούς πληρωμών, την αλλαγή λογαριασμού πληρωμών και την πρόσβαση σε λογαριασμούς πληρωμών με βασικά χαρακτηριστικά (ΕΕ L 257 της 28.8.2014, σ. 214).

Ι. Άρθρο 4 περ. α) υποπερ. αι) – προστασία της ιδιωτικής ζωής και των δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα, και ασφάλεια συστημάτων δικτύου και πληροφοριών:

- i) οδηγία 2002/58/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 12ης Ιουλίου 2002, σχετικά με την επεξεργασία των δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα και την

προστασία της ιδιωτικής ζωής στον τομέα των ηλεκτρονικών επικοινωνιών (οδηγία για την προστασία της ιδιωτικής ζωής στις ηλεκτρονικές επικοινωνίες) ([EE L 201 της 31.7.2002, σ. 37](#)),

ii) κανονισμός (ΕΕ) 2016/679 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 27ης Απριλίου 2016, για την προστασία των φυσικών προσώπων έναντι της επεξεργασίας των δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα και για την ελεύθερη κυκλοφορία των δεδομένων αυτών και την κατάργηση της οδηγίας 95/46/ΕΚ (γενικός κανονισμός για την προστασία δεδομένων) ([EE L 119 της 4.5.2016, σ. 1](#)),

iii) οδηγία (ΕΕ) 2016/1148 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 6ης Ιουλίου 2016, σχετικά με μέτρα για υψηλό κοινό επίπεδο ασφάλειας συστημάτων δικτύου και πληροφοριών σε ολόκληρη την Ένωση ([EE L 194 της 19.7.2016, σ. 1](#)).

Μέρος II

Η παρ. 3 του άρθρου 5 αναφέρεται στην παρακάτω νομοθεσία της Ένωσης:

Α. Άρθρο 4 περ. α) υποπερ. αβ) – χρηματοπιστωτικές υπηρεσίες, προϊόντα και αγορές και πρόληψη της νομιμοποίησης εσόδων από παράνομες δραστηριότητες και της χρηματοδότησης της τρομοκρατίας:

1. Χρηματοπιστωτικές υπηρεσίες:

i) οδηγία 2009/65/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 13ης Ιουλίου 2009, για τον συντονισμό των νομοθετικών, κανονιστικών και διοικητικών διατάξεων σχετικά με ορισμένους οργανισμούς συλλογικών επενδύσεων σε κινητές αξίες (ΟΣΕΚΑ) ([EE L 302 της 17.11.2009, σ. 32](#)),

ii) οδηγία (ΕΕ) 2016/2341 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 14ης Δεκεμβρίου 2016, για τις δραστηριότητες και την εποπτεία των ιδρυμάτων επαγγελματικών συνταξιοδοτικών παροχών (ΙΕΣΠ) ([EE L 354 της 23.12.2016, σ. 37](#)),

iii) οδηγία 2006/43/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 17ης Μαΐου 2006, για τους υποχρεωτικούς ελέγχους των ετήσιων και των ενοποιημένων λογαριασμών, για την τροποποίηση των οδηγιών 78/660/ΕΟΚ και 83/349/ΕΟΚ του Συμβουλίου και για την κατάργηση της οδηγίας 84/253/ΕΟΚ του Συμβουλίου ([EE L 157 της 9.6.2006, σ. 87](#)),

iv) κανονισμός (ΕΕ) 596/2014 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 16ης Απριλίου 2014, για την κατάχρηση της αγοράς (κανονισμός για την κατάχρηση της αγοράς) και την κατάργηση της οδηγίας 2003/6/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου και των οδηγιών της Επιτροπής 2003/124/ΕΚ, 2003/125/ΕΚ και 2004/72/ΕΚ ([EE L 173 της 12.6.2014, σ. 1](#)),

v) οδηγία 2013/36/ΕΕ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 26ης Ιουνίου 2013, σχετικά με την πρόσβαση στη δραστηριότητα πιστωτικών ιδρυμάτων και την προληπτική εποπτεία πιστωτικών ιδρυμάτων και επιχειρήσεων επενδύσεων, για την τροποποίηση της οδηγίας 2002/87/ΕΚ και για την κατάργηση των οδηγιών 2006/48/ΕΚ και 2006/49/ΕΚ ([EE L 176 της 27.6.2013, σ. 338](#)),

vi) οδηγία 2014/65/ΕΕ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 15ης Μαΐου 2014, για τις αγορές χρηματοπιστωτικών μέσων και την τροποποίηση της οδηγίας 2002/92/ΕΚ και της οδηγίας 2011/61/ΕΕ ([EE L 173 της 12.6.2014, σ. 349](#)),

vii) κανονισμός (ΕΕ) 909/2014 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 23ης Ιουλίου 2014, σχετικά με τη βελτίωση του διακανονισμού αξιογράφων στην Ευρωπαϊκή Ένωση και τα κεντρικά αποθετήρια τίτλων και για την τροποποίηση των οδηγιών

98/26/EK και 2014/65/ΕΕ και του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 236/2012 (ΕΕ L 257 της 28.8.2014, σ. 1),

viii) κανονισμός (ΕΕ) 1286/2014 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 26ης Νοεμβρίου 2014, σχετικά με τα έγγραφα βασικών πληροφοριών που αφορούν συσκευασμένα επενδυτικά προϊόντα για ιδιώτες επενδυτές και επενδυτικά προϊόντα βασισμένα σε ασφάλιση (PRIIP) (ΕΕ L 352 της 9.12.2014, σ. 1),

ix) κανονισμός (ΕΕ) 2015/2365 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 25ης Νοεμβρίου 2015, περί διαφάνειας των συναλλαγών χρηματοδότησης τίτλων και επαναχρησιμοποίησης, και περί τροποποίησης του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 648/2012 (ΕΕ L 337 της 23.12.2015, σ. 1),

x) οδηγία (ΕΕ) 2016/97 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 20ής Ιανουαρίου 2016, σχετικά με τη διανομή ασφαλιστικών προϊόντων (ΕΕ L 26 της 2.2.2016, σ. 19),

xi) κανονισμός (ΕΕ) 2017/1129 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 14ης Ιουνίου 2017, σχετικά με το ενημερωτικό δελτίο που πρέπει να δημοσιεύεται κατά τη δημόσια προσφορά κινητών αξιών ή κατά την εισαγωγή κινητών αξιών προς διαπραγμάτευση σε ρυθμιζόμενη αγορά και την κατάργηση της οδηγίας 2003/71/ΕΚ (ΕΕ L 168 της 30.6.2017, σ. 12).

2. Πρόληψη της νομιμοποίησης εσόδων από παράνομες δραστηριότητες και της χρηματοδότησης της τρομοκρατίας:

i) οδηγία (ΕΕ) 2015/849 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 20ής Μαΐου 2015, σχετικά με την πρόληψη της χρησιμοποίησης του χρηματοπιστωτικού συστήματος για τη νομιμοποίηση εσόδων από παράνομες δραστηριότητες ή για τη χρηματοδότηση της τρομοκρατίας, την τροποποίηση του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 648/2012 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, και την κατάργηση της οδηγίας 2005/60/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου και της οδηγίας 2006/70/ΕΚ της Επιτροπής (ΕΕ L 141 της 5.6.2015, σ. 73),

ii) κανονισμός (ΕΕ) 2015/847 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 20ής Μαΐου 2015, περί στοιχείων που συνοδεύουν τις μεταφορές χρηματικών ποσών και περί κατάργησης του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1781/2006 (ΕΕ L 141 της 5.6.2015, σ. 1).

B. Άρθρο 4 περ. α) υποπερ. αδ) – ασφάλεια των μεταφορών:

i) κανονισμός (ΕΕ) 376/2014 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 3ης Απριλίου 2014, για την αναφορά, ανάλυση και παρακολούθηση περιστατικών στην πολιτική αεροπορία, την τροποποίηση του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 996/2010 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου και την κατάργηση της οδηγίας 2003/42/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου και των κανονισμών της Επιτροπής (ΕΚ) αριθ. 1321/2007 και (ΕΚ) αριθ. 1330/2007 (ΕΕ L 122 της 24.4.2014, σ. 18),

ii) οδηγία 2013/54/ΕΕ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 20ής Νοεμβρίου 2013, σχετικά με ορισμένες υποχρεώσεις του κράτους σημαίας για τη συμμόρφωση με τις απαιτήσεις και την εφαρμογή της σύμβασης Ναυτικής Εργασίας, 2006 (ΕΕ L 329 της 10.12.2013, σ. 1),

iii) οδηγία 2009/16/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 23ης Απριλίου 2009, σχετικά με τον έλεγχο των πλοίων από το κράτος λιμένα (ΕΕ L 131 της 28.5.2009, σ. 57).

Γ. Άρθρο 4 περ. α) υποπερ. αε) – προστασία του περιβάλλοντος:

ι) Οδηγία 2013/30/ΕΕ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 12ης Ιουνίου 2013, για την ασφάλεια των υπεράκτιων εργασιών πετρελαίου και φυσικού αερίου και την τροποποίηση της οδηγίας 2004/35/ΕΚ ([ΕΕ L 178 της 28.6.2013, σ. 66](#)).